

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-24-13

Druk nr 1352
Warszawa, 26 kwietnia 2013 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o ratyfikacji Konwencji między
Rzeczpospolitą Polską a Stanami
Zjednoczonymi Ameryki w sprawie
unikania podwójnego opodatkowania
i zapobiegania uchylaniu się od
opodatkowania w zakresie podatków od
dochodu, podpisanej w Warszawie dnia
13 lutego 2013 r.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 13 lutego 2013 r. została podpisana w Warszawie Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną, zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

08/04/EP

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Warszawie dnia 13 lutego 2013 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Warszawie dnia 13 lutego 2013 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. POTRZEBA I CEL ZAWARCIA KONWENCJI

Obowiązująca obecnie Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki o uniknięciu podwójnego opodatkowania i zapobieżeniu uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, zawarta dnia 8 października 1974 r. (Dz. U. z 1976 r. Nr 31, poz. 178; dalej: umowa z 1974 r.) była jedną z pierwszych umów z zakresu podatków, zawartych po 1945 r.

W nowych warunkach gospodarczych oraz zmienionej sytuacji międzynarodowej Polski, zaistniałej po roku 1989, zawarte w latach siedemdziesiątych umowy podatkowe nie odpowiadają współczesnym wymogom wynikającym z przystąpienia Polski do Europejskiej Organizacji Współpracy i Rozwoju (OECD), jak i Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG). Zaistniała zatem potrzeba wynegocjowania nowych umów z głównymi partnerami gospodarczymi Polski, do których zaliczają się m.in. Stany Zjednoczone Ameryki.

Na przestrzeni ostatnich lat Polska zawarła nowe umowy z takimi partnerami, jak m.in. Wielka Brytania, Finlandia, Norwegia oraz Czechy. W pierwszej połowie 2012 r. podpisano ponadto Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu z Kanadą oraz protokoły zmieniające umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania z Cyprzem, Islandią oraz Luksemburgiem.

II. CHARAKTERYSTYKA GOSPODARKI STANÓW ZJEDNOCZONYCH

Podstawowe informacje, sytuacja gospodarcza

Stany Zjednoczone Ameryki są konstytucyjną republiką federalną obejmującą 50 stanów oraz jeden federalny okręg stołeczny (Dystrykt Kolumbii). Głową państwa jest prezydent.

Stany Zjednoczone utrzymują pozycję największej i najbardziej zaawansowanej pod względem technologicznym gospodarki na świecie. Gospodarka zorientowana jest na rynek, charakteryzuje ją wysoka wydajność pracy, dominujący udział sektora prywatnego (87% dochodu narodowego) oraz duży stopień innowacyjności. W strukturze produktu krajowego brutto największy udział mają usługi (79,6%), następnie przemysł (19,2%) i rolnictwo (1,2%). Warunki dla prowadzenia biznesu są

w USA bardzo dobre, co pozwala na wzrost kapitału, dalszą ekspansję na świat oraz rozwój nowych produktów i technologii. Krajowe regulacje są zróżnicowane. Przedsiębiorstwa działające na terytorium USA muszą spełniać wymagania zawarte jednocześnie w prawie federalnym, stosowanym na terytorium całego kraju, prawie stanowym, stosowanym na terytorium danego stanu i w prawie lokalnym, stosowanym na terytorium danego powiatu. Po okresie światowej recesji w latach 2008 i 2009 kontynuowane jest ożywienie gospodarcze. Podstawowe programy finansowo-gospodarcze to: Troubled Asset Relief Program (TARP) 2008, American Recovery and Reinvestment Act (ARRA) 2009 i American Jobs Act 2011. Działania anty kryzysowe opierają się na trzech głównych filarach: pakiecie stymulującym rozwój, wsparciu dla budownictwa i infrastruktury oraz dalszej pomocy dla systemu bankowego. Szczególne wsparcie otrzymuje aktualnie krajowy sektor produkcyjny, który ma 60% udział w eksporcie USA. Realizacja narodowej inicjatywy na rzecz rozwoju eksportu National Export Initiative (NEI) zakłada podwojenie eksportu USA do końca 2014 r. oraz utworzenie kilku milionów nowych miejsc pracy. Towarzysząca NEI strategia National Export Strategy 2011 ma zapewnić wzmocnienie działań na rzecz eksportu, gdzie wsparcie obejmuje głównie: małe i średnie przedsiębiorstwa, promocję eksportu, przyznanie puli kredytów eksportowych (poprzez Ex-Im Bank), działania na rzecz redukcji barier w handlu, zapewnienie równowagi gospodarczej. Stany Zjednoczone zachęcają rodzime przedsiębiorstwa do inwestycji i tworzenia miejsc pracy w kraju (insourcing), a nie poza jego granicami, pod hasłem „bring jobs back home”. Natomiast zagraniczni inwestorzy otrzymują wsparcie z programu Select USA. Stany Zjednoczone posiadają najwyższy na świecie poziom importu, przy równocześnie wysokim deficycie obrotów towarowych. Największymi partnerami handlowymi USA są: Chiny, Kanada, Meksyk. Stany Zjednoczone lokują na tych rynkach około 50% swojego eksportu, a importują ok. 45%. Spośród państw członkowskich UE czołowymi partnerami handlowymi USA są: Niemcy, Wlk. Brytania, Francja, Irlandia, Włochy. Stany Zjednoczone odgrywają ważną rolę w międzynarodowych organizacjach gospodarczych, takich jak: ONZ (oraz organizacjach powiązanych, takich jak: WTO, FAO, WHO i in.), OECD, Międzynarodowy Fundusz Walutowy, Bank Światowy i inne.

Wyszczególnienie	2008	2009	2010	2011	2012
PKB (ceny bieżące, w mld USD)**	14.291,5	13.939,0	14.526,5	15.094,4	15.829,0
PKB na 1 mieszkańca (w tys. USD)	47,1	45,9	46,9	48,4	50,2
PKB (dynamika w %)	-0,3	-3,5	3,0	1,7	2,2
Deficyt budżetowy (% PKB)	3,2	10,1	9,0	8,7	7,0
Całkowity dług publiczny (brutto, % PKB)	74,5	87,2	94,3	101,8	101,7
Inflacja (<i>Consumer Price Index</i> w %)	3,8	-0,4	1,6	3,0	1,7
Bezrobocie (w %)	5,8	9,3	9,6	8,9	7,9
Eksport towarów (mld USD)*	1.160,4	1.575,0	1.837,6	2.105,0	1.547,1
Import towarów (mld USD)*	1.983,6	1.956,3	2.337,6	2.665,0	2.275,0
Bezpośrednie inwestycje zagraniczne w USA (mld USD)	2.046,7	2.114,5	2.342,8	b.d.	b.d.
Inwestycje bezpośrednie USA za granicą (mld USD)	3.232,5	3.547,0	3.908,2	b.d.	b.d.

Podstawowe wskaźniki makroekonomiczne gospodarki USA

Źródło: U.S. Department of Commerce/BEA, U.S. Census Bureau, IMF, ** szacunek, * po 11 m-cach

W Stanach Zjednoczonych kontynuowany jest model gospodarki z dominującym udziałem sektora prywatnego. Zapewniony jest duży stopień innowacyjności oraz wysoka wydajność pracy. Sektor prywatny ma duży wpływ na działania i decyzje administracji rządowej. Motorem rozwoju jest sektor usług oraz przemysł. Na wzrost PKB pozytywny wpływ mają: inwestycje, konsumpcja oraz eksport. Strategiczny cel – to wzmocnienie i odbudowanie produkcji krajowej pod hasłem „*make it in America*”, co ma solidne podstawy w jakości amerykańskiej infrastruktury, elastyczności, mobilności siły roboczej, innowacyjności, wysokim poziomie badań naukowych i rozwoju, silnej ochronie patentów i wynalazków (*America Invent Act of 2011*) oraz konkurencyjnych cenach energii w USA. Głównym celem jest generowanie miejsc pracy w USA, głównie w produkcji przemysłowej, w dziedzinie badań i rozwoju oraz poprzez wzrost eksportu i zaniechanie przenoszenia produkcji poza granice kraju. Wysoki potencjał rozwoju zyska energetyka oraz biotechnologia. Przewidywana jest reforma podatku CIT, który może zostać obniżony na korzyść firm tworzących nowe miejsca pracy. Ustawa *American Jobs Act of 2011* przewiduje rosnące zatrudnienie w sektorze publicznym, obniżenie podatków dla małego biznesu, przyznanie ulg podatkowych pracodawcom zatrudniającym weteranów, ludzi młodych oraz osoby pozostające dłużej bez pracy. Monitorowany jest postęp

w realizacji inicjatywy na rzecz eksportu (NEI). Administracja USA identyfikuje perspektywiczne sektory i rynki dla przedsiębiorstw oraz zapewnia wsparcie eksportu. Celem jest dalsza poprawa finansów państwa, w tym płynności finansowej, zmniejszenie długu publicznego, odpowiednia polityka monetarna. Zadaniem sektora publicznego jest szukanie oszczędności oraz usprawnienie regulacji i nadzoru. Porozumienie osiągnięte w Senacie na przełomie roku w sprawie tzw. klifu fiskalnego odsunęło ryzyko radykalnego cięcia wydatków budżetowych i wzrostu podatków. Porozumienie w sprawie klifu jest jednak tymczasowe. Biorąc pod uwagę współzależność gospodarek USA i Unii Europejskiej, amerykański rząd z uwagą monitoruje rozwój sytuacji w strefie euro. Zaktywizowane zostały w ostatnich latach działania USA–UE dla likwidacji barier w handlu i inwestycjach oraz przybliżenia standardów. Liderzy: Prezydent USA, Przewodniczący Rady UE oraz Komisji Europejskiej ogłosili w lutym 2013 r. gotowość do rozpoczęcia negocjacji umowy o wolnym handlu UE–USA w 2013 r. i uruchomienia wewnętrznych procedur dla negocjacji. W kwestii handlu międzynarodowego należy odnotować kontynuację prac nad przeglądem systemu kontroli eksportu. Rząd USA pracuje nad aktualizacją modelu porozumień o bilateralnej współpracy inwestycyjnej (BIT), który powinien chronić inwestorów, ale jednocześnie rząd zastrzega możliwość regulacji w zakresie interesu publicznego. Interes narodowy wpływa już obecnie na decyzje USA w sprawie lokalizacji zagranicznych inwestycji bezpośrednich na terenie kraju, zwłaszcza w strategicznych obszarach, takich jak np. energetyka czy telekomunikacja. Strategia bezpieczeństwa w energetyce budowana jest w oparciu o własne zasoby. Istniejąca infrastruktura podlega rewitalizacji oraz modernizacji, natomiast finansowe środki publiczne będą kierowane głównie na rozwój odnawialnych źródeł energii i wzrost udziału niekonwencjonalnych metod pozyskiwania gazu (głównie łupkowego) oraz ropy (ropa łupkowa), co ma zapewnić dalszą niezależność energetyczną USA. Odnotowano ogromny postęp w produkcji energii słonecznej oraz wiatrowej. Przy założeniu braku dodatkowych limitów CO², węgiel pozostaje w USA ważnym źródłem produkcji energii elektrycznej.

Dwustronna współpraca gospodarcza

Gospodarcze umowy dwustronne

- Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki o uniknięciu podwójnego opodatkowania

i zapobieżeniu uchylania się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu (Dz. U. z 1976 r. Nr 31, poz. 178),

- Traktat o stosunkach handlowych i gospodarczych między Rzeczpospolitą Polską i Stanami Zjednoczonymi Ameryki (Dz. U. z 1994 r. Nr 97, poz. 468),
- Protokół dodatkowy między RP a Stanami Zjednoczonymi Ameryki do Traktatu o stosunkach handlowych i gospodarczych między RP i Stanami Zjednoczonymi Ameryki sporządzonego w Waszyngtonie z dnia 21 marca 1990 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 3, poz. 14),
- Umowa między Rządem RP a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki o współpracy naukowo-technicznej (M. P. z 2007 r. Nr 25, poz. 271),
- Umowa o zabezpieczeniu społecznym między RP a Stanami Zjednoczonymi Ameryki wraz z Porozumieniem Administracyjnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 46, poz. 374 i 376).

Wymiana handlowa Polski z USA

Według polskich danych, obroty handlowe Polski z USA w 2012 r. wyniosły około 8,6 mld USD i wzrosły w relacji do roku poprzedniego o 1,9% (w 2011 r. osiągnęły wartość 8,5 mld USD). Eksport z Polski do USA był na poziomie 3,6 mld USD i zmniejszył się o 2,4%. Przywóz z USA do Polski wyniósł 5,0 mld USD i był wyższy o 5,2%. Pozycja USA w handlu zagranicznym Polski wzrosła w ostatnich latach. USA były w 2012 r. roku dla Polski 14 partnerem w eksporcie oraz 8 w imporcie (dla porównania w 2008 r. – 19 partner w eksporcie oraz 11 partner w imporcie).

Obroty handlowe Polski z USA – wartość w mln USD

	2008	2009	<i>Dynamika (%) 2009 2008=100</i>	2010	<i>Dynamika (%) 2010 2009=100</i>	2011	2012*	<i>Dynamika (%) 2011 2010=100</i>
Obroty	7.066,8	5.923,6	83,0	7.353,6	124,1	8.484,2	8.644,4	101,9
Eksport	2.470,5	2.482,4	100,5	2.873,3	115,7	3.693,1	3.603,5	97,6
Import	4.596,3	3.441,2	73,6	4.480,3	130,2	4.791,1	5.040,9	105,2
Saldo	-2.125,8	-958,8	#	-1.607,0	#	-1098,0	-1.437,4	#

*Dane: INSIGOS/MG * Dane wstępne*

Główne grupy towarowe w polskim eksporcie do USA obejmują wyroby przemysłu chemicznego 326,2 mln USD (9,1%), artykuły rolno-spożywcze 324,2 mln USD (9,0%) oraz meble i materace 293,2 mln USD (8,1%).

W przywozie z USA do Polski czołowe pozycje towarowe to wyroby przemysłu chemicznego 957,7 mln USD (19%), w tym, głównie produkty farmaceutyczne 269,6 mln USD (5,3%), wyroby z metali 284,3 mln USD (5,6%), artykuły rolno-spożywcze 285,3 mln USD (5,7%).

Współpraca inwestycyjno-kapitałowa

Zgodnie z danymi Narodowego Banku Polskiego, stan bezpośrednich inwestycji zagranicznych (BIZ) z USA na koniec 2011 r. wyniósł 9,6 mld USD (na koniec 2010 r. 12,6 mld USD), co stawia USA na pozycji 8 największego inwestora w Polsce (pierwsza siódemka to: Niderlandy, Niemcy, Francja, Luksemburg, Szwecja, Hiszpania, Włochy) oraz daje USA udział 5,2% w całkowitej wartości BIZ w Polsce (184,6 mld USD) na koniec 2011 r. USA inwestują w Polsce często poprzez kraje trzecie np. Niderlandy, Luksemburg, Niemcy. Wartość kapitału USA zainwestowanego w Polsce jest faktycznie wyższa, jak podają oficjalne statystyki. Strona USA (AmCham) szacuje całkowitą wartość zaangażowania inwestycyjnego w Polsce na ok. 20–30 mld USD i zatrudnienie ogółem około 180 tys. osób.

USA są największym inwestorem zagranicznym na świecie jako dawca i odbiorca kapitału. Według GUS, na koniec 2011 r. działało w Polsce 797 spółek z udziałem kapitału USA, większość (471) zatrudniała do 9 osób. Dla 124 firm z USA inwestycje w Polsce przekraczały 1 mln USD. Według sekcji PKD, amerykańskie inwestycje w Polsce są zlokalizowane przede wszystkim w przetwórstwie przemysłowym (53%), działalności finansowej i ubezpieczeniowej (12%) oraz w handlu i naprawach pojazdów samochodowych (11%). Niemal połowa amerykańskiego kapitału (48,7%) koncentruje się w województwie mazowieckim.

Spośród ważniejszych decyzji inwestycyjnych USA w Polsce w ostatnich latach należy wymienić inwestycję Sikorsky Aircraft Corp. w PZL Mielec. Największe inwestycje przy wsparciu PAIiIZ, to m.in.: Dell (wartość ok. 200 mln EUR), PGW (50 mln EUR), Unicorn Chemical LLC (48 mln EUR), Goodrich Landing (46 mln EUR), Delphi (41 mln EUR), 3M (42 mln EUR), TRW (40 mln EUR), Procter & Gamble (40 mln EUR), AAM Holdings (39 mln EUR), Johnson Controls

(36 mln EUR), Exide Technologies (35 mln EUR), Cooper Standard (25 mln EUR). Należy odnotować zainteresowanie firm USA tworzeniem w Polsce centrów obsługujących procesy biznesowe (BPO) oraz ośrodków badawczo-rozwojowych (B+R) i technologicznych. W latach 2010–2012 obserwowano wzrost zainteresowania BPO ze strony: HP, Sony, Amway, Citi International, Ciber, w obszarze B+R: McKinsey, Symantec, Hamilton Sundstrand. W roku 2012 centrum wsparcia otworzyło w Krakowie Cisco. Była to jedna z najbardziej znaczących inwestycji zagranicznych w Polsce w ubiegłym roku. Na początku lutego 2013 r. USA zajęły pierwsze miejsce pod względem obsługiwanych przez PAIiZ inwestycji wg kraju pochodzenia kapitału z liczbą 45 projektów amerykańskich wartości 766 mln EUR (potencjalnie ok. 7,1 tys. miejsc pracy), na ogólną liczbę 152 projektów prowadzonych przez PAIiZ.

5 największych amerykańskich spółek w Polsce

Lp.	Spółka	Branża
1.	General Motors Manufacturing	Przemysł motoryzacyjny
2.	CMC Zawiercie S.A.	Metale, hutnictwo
3.	Bank Handlowy S.A. (Citi)	Bankowość
4.	Delphi Poland S.A.	Przemysł motoryzacyjny, części
5.	Procter & Gamble Polska Sp. z o.o.	Towary konsumpcyjne (FMCG)

Wg PAIiZ, KPMG, AmCham

Stan polskich bezpośrednich inwestycji zagranicznych w USA na koniec 2011 r. osiągnął wartość 2,1 mld USD. Polscy inwestorzy wykazują coraz większe zainteresowanie rynkiem USA.

Współpraca regionalna

Współpraca regionalna o charakterze gospodarczym między Polską a Stanami Zjednoczonymi jest utrudniona z uwagi na znaczne oddalenie geograficzne między krajami. Warto jednak podkreślić, że polskie miasta i regiony z rosnącym zaangażowaniem podejmują próby promocji swojej oferty gospodarczej, handlowej i turystycznej, korzystając z pomocy polonijnych instytucji oraz placówek dyplomatycznych, czego dowodem jest rosnąca liczba wizyt przedstawicieli miast i regionów. Polskie miasta i regiony wykazują coraz większe zainteresowanie udziałem w międzynarodowych forach i konferencjach o charakterze gospodarczym.

Współpraca samorządów gospodarczych

Współpraca polskich i amerykańskich samorządów gospodarczych odbywa się głównie w ramach działalności Polsko-Amerykańskiej Rady Biznesu z Waszyngtonu, skupiającej wiodące amerykańskie przedsiębiorstwa i inwestorów USA działających w Polsce, współpracującej m.in. z PKPP Lewiatan. Dla polskich samorządów gospodarczych naturalnym partnerem na terenie Stanów Zjednoczonych są polonijne izby gospodarcze, które z zaangażowaniem włączają się w organizację wydarzeń z udziałem przedstawicieli polskich władz przybywających do USA oraz przy okazji misji gospodarczych z Polski. Najaktywniej działającą z nich jest *Polish –American Chamber of Commerce* w Chicago.

Działania na rzecz rozwoju dwustronnej współpracy gospodarczej

Obok współpracy z USA na forum organizacji międzynarodowych oraz Unii Europejskiej, rozwijany jest w relacjach bilateralnych Polsko-Amerykański Dialog Gospodarczy (PADG), prowadzony przy współpracy Ministerstwa Gospodarki z Departamentem Handlu USA. Dialog koordynowany jest na poziomie podsekretarzy stanu, spotkania mają formę sesji planarnych.

Promocja polskiej gospodarki i inwestycji odbywa się m.in. poprzez działalność placówek Ministerstwa Gospodarki – Wydziałów Promocji Handlu i Inwestycji (WPHI), które w USA znajdują się w Waszyngtonie oraz w Nowym Jorku. Na początku 2013 r. WPHI Waszyngton otworzył satelickie biuro w Dolinie Krzemowej w San Jose. Placówki promują polski eksport i inwestycje przy wykorzystaniu środków funduszu promocji MG, przy współpracy bezpośrednio z polskimi podmiotami gospodarczymi, organizacjami gospodarczymi, realizatorami branżowych programów promocji, izbami, stowarzyszeniami, samorządem, m.in. z Krajową Izbą Gospodarczą, Centrum Informacji Gospodarczej, agencjami PAiIZ, PARP. Wykorzystywane są instrumenty „umiędzynarodowienia polskich przedsiębiorców” (więcej na [//polska.trade.gov.pl](http://polska.trade.gov.pl)). Działania promocyjne obejmują udział w imprezach promocyjno-informacyjnych na targach, wystawach, obsługę misji branżowych, seminaria i konferencje. Ministerstwo Gospodarki rozbudowuje w kraju sieć Centrów Obsługi Eksportera i Importera (www.coie.gov.pl). Istotnym elementem jest promocja eksportu poprzez portal WPHI: www.trade.gov.pl, dla Waszyngtonu: <http://www.washington.trade.gov.pl>, dla Nowego Jorku:

<http://newyork.trade.gov.pl> oraz poprzez Portal Promocji Eksportu: www.eksporter.gov.pl

Potencjalne dziedziny współpracy

Polskę i USA łączy dobra współpraca na szczeblu politycznym i militarnym. Stany Zjednoczone są krajem o ogromnym potencjale gospodarczym i wysokim poziomie zaawansowania technologicznego. Biorąc pod uwagę fakt, że polska gospodarka rozwija się w kierunku gospodarki opartej na wiedzy, współpraca z USA w obszarze technologii oraz innowacji nabiera szczególnego znaczenia. Istotne są priorytetowe dziedziny współpracy UE–USA zgłoszone w agendzie Transatlantyckiej Rady Gospodarczej (pierwsze spotkanie *Transatlantic Economic Council* miało miejsce w 2007 r.) oraz Grupy Roboczej Wysokiego Szczebla ds. Zatrudnienia i Wzrostu (*High-Level Working Group on Growth and Jobs-HLWG*). Aktualnie najważniejsze obszary wskazywane do rozpoczęcia negocjacji umowy UE–USA to według HLWG: 1) dostęp do rynku (*market access*) po obu stronach, w tym szczególnie: taryfy, usługi, inwestycje, zamówienia publiczne, 2) sprawy regulacyjne i bariery poza-taryfowe (*regulatory issues and non-tariff barriers*), 3) zasady w odniesieniu do globalnych kwestii, takie jak prawo własności intelektualnej (*Intellectual Property Rights-IPR*), środowisko i siła robocza (*Environment and Labor*) i inne. Polska opowiada się za rozwojem współpracy UE–USA w dziedzinie energetyki: bezpieczeństwa energetycznego, dywersyfikacji źródeł zaopatrzenia, efektywności, zapobiegania zmianom klimatu, które wpisują się w polskie koncepcje budowania transatlantyckich więzi solidarności w dziedzinie energetyki, a także w bilateralną współpracę Polski z USA. Państwa Unii Europejskiej (w tym Polska) poparły na Szczycie 2009 UE–USA utworzenie Rady ds. Energii (*US-EU Energy Council*). Polska rozwija niekonwencjonalne metody poszukiwania gazu (*Shale Gas*) i współpracuje m.in. z USA w tej dziedzinie. Nowe zachęty do współpracy tworzą podpisane w latach 2010 i 11 porozumienia: wspólna deklaracja Ministra Gospodarki RP oraz Departamentu Energii USA i Departamentu Handlu USA w sprawie współpracy przemysłowej i handlowej w sektorze energii jądrowej oraz memorandum o porozumieniu między Rządem RP a Rządem USA o współpracy w zakresie czystej, efektywnej energii, podpisane w Waszyngtonie. Impuls dają porozumienia podpisane na Polsko-Amerykańskim Szczycie Gospodarczym w Warszawie w 2012 r. m.in. porozumienie Ministerstwa Gospodarki z Departamen-

tem Handlu USA o wzmocnieniu działań promocyjnych w handlu i dla rozwoju biznesu. Nowym kierunkiem współpracy są możliwe inwestycje w USA w oparciu o amerykański program *SelectUSA*. Strona polska zainteresowana jest wzmocnieniem współpracy małych i średnich przedsiębiorstw. WPHI w USA integrują środowiska polsko-amerykańskiego biznesu, organizując cyklicznie spotkania polonijnego samorządu gospodarczego z przedstawicielami polskich przedsiębiorstw i administracji. Polska przywiązuje wagę do realizacji umów offsetowych z USA, co powinno doprowadzić do powstania trwałych powiązań podmiotów polsko-amerykańskich, przyczynić się do wzrostu eksportu polskich towarów oraz do poprawy struktury towarowej w kierunku zwiększenia udziału towarów zaawansowanych technologicznie. High-Tech i ICT – to nowy kierunek współpracy. Na początku 2013 r. rozpoczęła pracę filia WPHI Waszyngton w San Jose w Dolinie Krzemowej. Oferta biura akceleracyjnego WPHI w Dolinie Krzemowej obejmuje usługi wspierające proces ekspansji polskich firm z sektora nowoczesnych technologii na rynku amerykańskim (*Silicon Valley Acceleration Center* na www.washington.trade.gov.pl).

Dostęp do rynku

USA są generalnie rynkiem otwartym. Średnia stawka celna jest niska (ok. 4%), choć występują niekiedy kominy taryfowe na niektóre pozycje towarowe. Polski eksport odbywa się na warunkach wywozu towarów z państw Unii Europejskiej. Pewne utrudnienia powstały po 11 września 2001 r., po wprowadzeniu przepisów i procedur dotyczących przeciwdziałania zagrożeniu terroryzmem. Występują trudności z tytułu stosowania klauzuli bezpieczeństwa narodowego. Utrudnieniem jest obowiązek uzyskiwania przez polskich obywateli wiz wjazdowych. Notowane są odmowy uzyskania wiz pracowniczych i pozwoleń na pracę dla kierowanych do USA polskich ekip mających świadczyć usługi w ramach podpisanych kontraktów. Wśród barier technicznych i regulacyjnych należy wymienić spełnienie odpowiednich wymagań (czasem specyficznych) rynku USA, takich jak: standaryzacja, certyfikacja, akredytacja, normy techniczne i procedury zgodności, oznakowanie towarów, bezpieczeństwo produktów, ochrona środowiska, ochrona konsumentów i in. Szczególne regulacje występują w zakresie przepisów sanitarnych i fitosanitarnych, co powoduje ograniczenia dla eksportu produktów rolnych, w szczególności pochodzenia zwierzęcego i roślinnego. W dziedzinie zamówień

rządowych dostęp firm europejskich do rynku USA jest związany z przepisami ustawy *Buy American*, które nakładają obowiązek wkładu amerykańskiego w ofercie zagranicznej.

Nabywanie i wynajem nieruchomości

Nabywanie i wynajem nieruchomości w Stanach Zjednoczonych regulowane jest przez prawo stanu, w którym znajduje się dana nieruchomość. Stosowanie regulacji szczebla federalnego jest niewielkie. Z reguły obowiązuje pisemna forma kontraktów w sposób szczegółowy precyzująca obowiązki stron. Przy wynajmie obowiązują często standardowe w danym hrabstwie (*county*) umowy, określające obowiązki stron i maksymalny zakres podwyżek czynszów. W większości przypadków brak jest przeszkód w nabywaniu i wynajmowaniu nieruchomości przez cudzoziemców. Pewne przeszkody mogą występować jedynie przy nabywaniu znacznych ilości ziemi przez zagraniczne korporacje (np. w stanie Wisconsin) lub też nabywaniu tych obiektów, które mają znaczenie dla bezpieczeństwa kraju (np. elementy infrastruktury energetycznej bądź transportowej). W niektórych stanach wymagane jest, aby zagraniczna firma zamierzająca nabyć nieruchomość była zarejestrowana na terenie USA.

SYSTEM PODATKOWY

A. Spółki	
1. Rezydenci	
<u>Podatek dochodowy</u>	Maksymalna stawka federalna – 35%; Maksymalna stawka stanowa 12%, w zależności od stanu
<u>Podstawa opodatkowania</u>	od wszystkich dochodów
<u>Zyski majątkowe</u>	Stawka taka sama jak dla dochodu
2. Nierezydenci	
<u>Podatek dochodowy</u>	Dochód z handlu lub działalności gosp.: Maksymalna stawka federalna – 35%; Maksymalna stawka stanowa 12%, w zależności od stanu
<u>Zyski majątkowe (sprzedaż udziałów / akcji w spółkach – rezydentach)</u>	Tak, jeżeli udziały / akcje związane są m.in. z handlem lub działalnością gosp. w USA
<u>Podatek u źródła</u>	
<u>Zyski oddziały</u>	30%
<u>Dywidendy</u>	30%

Odsetki 30%;
(0% np. depozyty bankowe)

Należności licencyjne 30%

Oplaty za usługi techniczne 30%

Oplaty za usługi zarządcze 30%

3. Kwestie szczególne

Grupy kapitałowe

tak

Zachęty podatkowe

W szczególności:

wydatki poniesione przy rozpoczynaniu działalności;

wydatki organizacyjne;

wydatki zw. z badaniami i rozwojem;

produkcyjna działalność krajowa;

działalność w zakresie ropy i gazu;

B. Osoby fizyczne

1. Rezydenci

Podatek dochodowy

Maksymalna stawka federalna – 35%;

Maksymalna stawka stanowa 11%,

w zależności od stanu

Zyski majątkowe

min. 35%

2. Nierezydenci

Podatek dochodowy

Dochód z handlu lub działalności gosp.:

Maksymalna stawka federalna – 35%;

Maksymalna stawka stanowa 11%,

w zależności od stanu

Zyski majątkowe (sprzedaż udziałów / akcji w spółkach – rezydentach)

Tak, jeżeli udziały / akcje związane są m.in. z handlem lub działalnością gosp. w USA

Podatek u źródła

Dochód z pracy najemnej 30%

Dywidendy 30%

Odsetki 30%;

(0% np. depozyty bankowe)

Należności licencyjne 30%

Oplaty za usługi techniczne 30%

Oplaty za usługi zarządcze 30%

III. KRÓTKA CHARAKTERYSTYKA KONWENCJI

Artykuł 1 – Zakres ogólny

Konwencja będzie miała zastosowanie do osób fizycznych i osób prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce, w USA lub w obu umawiających się państwach. Pojęcie „miejsca zamieszkania lub siedziby” zdefiniowane zostało w art. 4 Konwencji.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 Konwencji nie ogranicza ona korzyści przyznanych (w przeszłości lub w przyszłości) przez prawo każdego z państw lub umowę, której stronami jest Polska i USA. Zasada ta ograniczona została regulacją art. 1 ust. 3, zgodnie z którym postanowienia Układu Ogólnego w sprawie Handlu Usługami (GATS)¹⁾ nie znajdują co do zasady zastosowania w odniesieniu do kwestii podatkowych uregulowanych Konwencją. Innymi słowy, o ile Konwencja reguluje określone kwestie (równe traktowanie, procedura porozumiewania się), jej postanowienia znajdują zastosowanie przed postanowieniami GATS. Jednakże, jeżeli dana sprawa nie będzie objęta konkretnymi postanowieniami Konwencji, zastosowanie znajdą odpowiednie postanowienia GATS.

Na wniosek strony amerykańskiej w artykule 1 Konwencji wprowadzono przepis ustępu 4. Jest to standardowy przepis zamieszczany obecnie w amerykańskich umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania. Zastrzega on prawo każdego z państw do opodatkowania, zgodnie z prawodawstwem krajowym obywatela lub osoby, która ma miejsce zamieszkania lub siedzibę na jego terytorium. W przypadku USA zastosowanie tej reguły ma związek z nadawaniem przez prawo krajowe statusu rezydenta dla celów podatkowych osobom nieposiadającym miejsca zamieszkania w USA, lecz legitymującym się obywatelstwem tego państwa. Ponadto przepis ten przyznaje każdemu z państw prawo do opodatkowania dochodów byłych obywateli lub osób mających w nim przez długi okres miejsce zamieszkania – w odniesieniu do dochodów uzyskanych w tym państwie również w okresie 10 lat po zmianie miejsca zamieszkania lub utracie obywatelstwa.

W zakresie opodatkowania dochodu podmiotów transparentnych podatkowo Konwencja ustala w art. 1 ust. 6 ogólną regułę, iż będzie on traktowany jako dochód danej osoby (np. wspólnika spółki osobowej), jeżeli prawo podatkowe

¹⁾ Układ Ogólny w sprawie Handlu Usługami (ang. General Agreement on Trade in Services, GATS) jest wielostronnym porozumieniem ustanawiającym prawnotraktatowe ramy międzynarodowego handlu usługami. Stanowi, obok Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) oraz Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS) integralną część porozumienia podpisanego na zakończenie cyklu negocjacji handlowych tzw. Rundy Urugwajskiej (1986–1994), w wyniku której powstała Światowa Organizacja Handlu WTO. Celem GATS jest stworzenie systemu jasnych i przejrzystych reguł w międzynarodowym handlu usługami, zagwarantowanie sprawiedliwego i równego traktowania wszystkich uczestników handlu oraz zapewnienie partnerom handlowym lepszego dostępu do rynków poprzez sukcesywną liberalizację handlu, polegającą na ograniczaniu lub znoszeniu środków oddziałujących niekorzystnie na handel usługami, przy uwzględnieniu poziomu rozwoju oraz celów polityki narodowej członków GATS.

państwa, w którym osoba ta ma miejsce zamieszkania, pozwala na taką kwalifikację.

W praktyce możliwe jest występowanie sytuacji, w której państwa zawierające umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania te same podmioty traktują odmiennie w kontekście ich przejrzystości podatkowej, tj. jedno państwo traktuje dany podmiot jako podlegający opodatkowaniu na poziomie tego podmiotu, podczas gdy drugie państwo opodatkowuje jedynie dochody wspólników tego podmiotu. W rezultacie istnieje ryzyko zarówno podwójnego opodatkowania lub podwójnego nieopodatkowania takich podmiotów, jak i nieprawidłowego stosowania przepisów Konwencji do dochodu podmiotów transparentnych podatkowo lub osób uzyskujących ten dochód. Celem art. 1 ust. 6 jest zatem eliminacja technicznych problemów, które mogą z tym zjawiskiem być związane.

Artykuł 2 – Podatki, których dotyczy Konwencja

Konwencja przewiduje, iż w przypadku Polski jej postanowieniami objęty zostanie podatek dochodowy od osób prawnych oraz podatek dochodowy od osób fizycznych. W przypadku USA obejmie ona federalne podatki dochodowe, nakładane na podstawie Internal Revenue Code (jednakże z wyłączeniem podatków na ubezpieczenie społeczne oraz bezrobocie), oraz podatki nakładane na prywatne fundacje, zgodnie z sekcjami od 4940 do 4948 Internal Revenue Code.

Artykuł 3 – Ogólne definicje

Artykuł 3 Konwencji zawiera definicje najważniejszych pojęć, którymi operują przepisy tej umowy, a zatem m.in. określenie zasięgu terytorialnego stosowania Konwencji w przypadku Polski i Stanów Zjednoczonych, definicję „osoby”, „spółki”, „przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa” oraz „właściwego organu”. Przy definicji „osoby” określenie „estate” nie zostało przetłumaczone na język polski z tego względu, iż w polskim systemie prawnym nie występuje odpowiednik tego rozwiązania.

Ze względu na unikanie wątpliwości interpretacyjnych Konwencja stanowi w art. 3 ust. 2, iż przy jej stosowaniu przez obie strony, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej niezdefiniowane będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa danego państwa w zakresie podatków, do których ma ona zastosowanie, przy czym znaczenie pojęcia wynikające

z ustawodawstwa podatkowego będzie miało pierwszeństwo przed znaczeniem nadanym mu pojęciu przez inne przepisy prawne. Przyjęcie powyższego rozwiązania pozwoli na definiowanie pojęć umownych za pomocą prawa wewnętrznego, jednak nie ograniczając możliwości interpretacyjnych do prawa podatkowego obu państw, choć będzie miało ono pierwszeństwo przy dokonywaniu wykładni postanowień Konwencji.

Artykuł 4 – Miejsce zamieszkania lub siedziba

Określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która wg prawa tego państwa podlega tam opodatkowaniu ze względu na:

- miejsce stałego pobytu,
- jej miejsce zamieszkania,
- obywatelstwo,
- siedzibę zarządu,
- miejsce rejestracji,
- inne kryterium o podobnym charakterze.

Pojęcie to obejmuje również fundusz emerytalny utworzony w danym państwie oraz organizację, która została w nim utworzona i jest prowadzona w celach działalności religijnej, charytatywnej, naukowej, artystycznej, kulturalnej lub edukacyjnej. Termin ten obejmuje także to państwo oraz każdą jednostkę terytorialną lub organy władz lokalnych i rządowych.

Przepisy prawa wewnętrznego państw przyjmują często podejście, zgodnie z którym spółka traktowana jest jako rezydent podatkowy danego państwa, jeżeli została w nim utworzona lub znajduje się tam siedziba faktycznego zarządu. W takiej sytuacji może powstać ryzyko określenia podwójnej rezydencji podatkowej danej spółki. W związku z tym wprowadzono do Konwencji przepis, który ma na celu przeciwdziałanie tego typu sytuacjom. W stosunku do spółki, dla której zastosowanie reguły ogólnej prowadziłyby do uznania, iż posiada ona siedzibę w obu umawiających się państwach, określono zasadę, iż będzie traktowana jako rezydent podatkowy tego państwa, w którym została utworzona (założona) – pod warunkiem że jednocześnie nie została utworzona na podstawie ustawodawstwa drugiego państwa.

Artykuł 5 – Zakład

Określenie to obejmuje stałą placówkę, przez którą całkowicie lub w części prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa, w szczególności: siedzibę zarządu, filię, biuro, fabrykę, warsztat, kopalnię, źródło ropy lub gazu, kamieniołom lub każde inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych, a także plac budowy, prace konstrukcyjne, montażowe itd., o ile trwają dłużej niż 12 miesięcy.

Artykuł 6 – Dochód z majątku nieruchomego

Konwencja przewiduje możliwość opodatkowania dochodu z majątku nieruchomego, włączając dzierżawę, również przez państwo miejsca położenia nieruchomości. Dla celów Konwencji dochód z majątku nieruchomego obejmuje dochód z rolnictwa, leśnictwa lub z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa. Określenie „majątek nieruchomy” definiowane będzie zgodnie z prawem państwa, w którym jest on położony.

Artykuł 7 – Zyski przedsiębiorstw

Konwencja ustanawia ogólną zasadę, iż zyski przedsiębiorstwa danego państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym państwie, chyba że osiągnęte są w drugim państwie za pośrednictwem położonego tam zakładu i w takiej mierze, w jakiej mogą być one zakładowi przypisane.

Metoda przypisywania zysków do zakładu, uregulowana w art. 7 ust. 2 Konwencji, zakłada przypisywanie mu takich zysków, które zakład mógłby osiągnąć, gdyby zamiast prowadzenia działalności na rzecz głównej siedziby swojego przedsiębiorstwa, prowadził podobną działalność na warunkach wolnorynkowych, przy uwzględnieniu wykonywanych funkcji, wykorzystywanych aktywów i podejmowanych ryzyk w relacjach zakładu z przedsiębiorstwem i jego innymi częściami.

Artykuł 7 ust. 3 przewiduje możliwość dokonania korekty zysków przedsiębiorstwa, jeżeli jedno z państw skoryguje kwotę zysków przypisanych zakładowi i odpowiednio opodatkuje zyski przedsiębiorstwa, podlegające także opodatkowaniu w drugim umawiającym się państwie. Wtedy to ostatnie państwo powinno dokonać odpowiedniej korekty ustalonego podatku od takich zysków.

Jeżeli w zyskach przedsiębiorstwa mieszczą się dochody odrębnie uregulowane w Konwencji, przepisy ich dotyczące stosowane są na zasadzie *lex specialis*.

Artykuł 8 – Transport morski i lotniczy

Zyski przedsiębiorstwa danego państwa osiągnane z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym państwie. Pojęcie zysków osiągnanych z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków zostało w porównaniu z umową z 1974 r. rozszerzone o zyski z czarteru statków morskich lub powietrznych bez załogi i wyposażenia (*bareboat charter*).

Artykuł 9 – Przedsiębiorstwa powiązane

Artykuł 9 ust. 1 Konwencji wyraża ogólną zasadę obowiązującą w relacjach między przedsiębiorstwami powiązаныmi. W przypadku gdy transakcje dokonywane pomiędzy nimi nie spełniają wymogów transakcji przeprowadzonych zgodnie z zasadą ceny rynkowej uznaje się, że zyski przedsiębiorstwa, które możliwe były do osiągnięcia bez narzucania warunków różniących się od rynkowych, ale których ze względu na te powiązania nie osiągnięto, mogą być jednak uznane przez państwo siedziby za zyski tego przedsiębiorstwa.

Obowiązująca umowa z 1974 r. przewidywała procedurę dokonania tzw. korekty wtórnej przez umawiające się państwa. W nowej Konwencji, utrzymując tę procedurę, dokonano dopasowania brzmienia art. 9 ust. 2 do postanowień zbieżnych z treścią Modelowej Konwencji OECD.

Artykuł 10 – Dywidendy

Podobnie jak w umowie z 1974 r. także w nowej Konwencji przewidziano, iż dywidendy mogą być opodatkowane w państwie, w którym osoba je otrzymująca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, natomiast państwo spółki wypłacającej zachowuje prawo do pobrania podatku u źródła. Podatek ten nie może jednak przekroczyć:

- 5 procent kwoty dywidendy brutto (jeżeli rzeczywistym beneficjentem jest spółka, która posiada bezpośrednio co najmniej 10% prawa głosu w spółce wypłacającej dywidendy),
- 15 procent kwoty dywidendy brutto w pozostałych przypadkach.

Nowa Konwencja wprowadza postanowienie, zgodnie z którym dywidendy nie podlegają opodatkowaniu podatkiem u źródła, jeżeli rzeczywistym beneficjentem dywidend jest fundusz emerytalny, a dywidendy te nie są związane z prowadzoną

przez fundusz emerytalny działalnością handlową lub gospodarczą. Celem wprowadzenia tej zasady jest uwzględnienie faktu, iż fundusze emerytalne z reguły nie podlegają opodatkowaniu w państwie rezydencji, a w związku z tym nie mogą korzystać z odliczenia podatku zapłaconego za granicą.

Nowa Konwencja przewiduje szczególne rozwiązania dla podatkowego traktowania dywidend wypłacanych przez „U.S. Regulated Investment Company (RIC)” oraz „U.S. Real Estate Investment Trust (REIT)” poprzez wprowadzenie ograniczenia dla stosowania obniżonej stawki 5% podatku u źródła. Ograniczenie to ma na celu zapobieganie wykorzystywaniu tych podmiotów przez podatników do uzyskiwania nieuprawnionych korzyści podatkowych stosowania agresywnego planowania podatkowego.

Nową Konwencję rozszerzono także o definicję pojęcia „dywidendy”. Określenie to obejmuje dochód z udziałów (akcji) lub z innych praw do udziału w zyskach, z wyjątkiem wierzytelności, jak również dochód z innych praw w spółce, który zgodnie z prawem podatkowym państwa, w którym wypłacający te dywidendy ma siedzibę, jest traktowany pod względem podatkowym jak dochód z udziałów (akcji).

Jeżeli rezydent jednego umawiającego się państwa będący rzeczywistym właścicielem dywidend prowadzi działalność w drugim umawiającym się państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, poprzez zakład tam położony i gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane wiąże się z działalnością tego zakładu, wówczas powinny być stosowane przepisy dotyczące opodatkowania zysków przedsiębiorstw.

Artykuł 11 – Odsetki

Zgodnie z Konwencją, termin „odsetki” oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności zabezpieczonych jak i niezabezpieczonych hipoteką i zarówno zawierających bądź nie prawo do udziału w zyskach osiągniętych przez dłużnika, a w szczególności dochody z państwowych papierów wartościowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami lub nagrodami związanymi z takimi papierami wartościowymi, obligacjami lub skryptami dłużnymi, jak również jakikolwiek inny dochód, który zgodnie z prawem podatkowym

umawiającego się państwa, w którym dochód powstaje, został zrównany z dochodem z pożyczki pieniężnej.

Odsetki powstające w umawiającym się państwie, wypłacane rezydentowi drugiego państwa, będącym jednocześnie rzeczywistym właścicielem odsetek, podlegają opodatkowaniu u źródła – wg stawki od 5% kwoty brutto odsetek. Przepis art. 11 wymienia także warunki i okoliczności, w których odsetki będą opodatkowane tylko w państwie, w którym ich odbiorca jest rezydentem (np. odsetki uzyskiwane przez państwo, jego jednostkę organizacyjną, bank centralny, fundusz emerytalny).

Jednocześnie w ustępie 4 tego artykułu przewidziano możliwość wyższego opodatkowania u źródła (tj. stawka maksymalnie 15%) specyficznej kategorii odsetek, np. odsetek ustalanych w powiązaniu z wysokością przychodów dłużnika, wartością sprzedaży, dywidendy lub zmianami wartości jego majątku. Postanowienie to ma charakter przeciwdziałający próbom obejścia prawa czy nieuprawnionego wykorzystania postanowień Konwencji.

Artykuł 12 – Zyski oddziału

Konwencja, oprócz regulacji dotyczącej opodatkowania zysków przedsiębiorstwa (art. 7) odnosi się także do możliwości zastosowania przez umawiające się państwo dodatkowego opodatkowania nakładanego na zyski zakładu, przekazywane do głównej siedziby przedsiębiorstwa lub zyski podlegające postanowieniom art. 6 (dochód z majątku nieruchomości) i art. 14 (zyski z przeniesienia własności majątku).

W przypadku gdy ustawodawstwo jednego z umawiających się państw, dla celów podatkowych, zrównuje wskazane kategorie zysków z wypłatą dywidendy, państwo to może poddać je opodatkowaniu według stawki, przewidzianej w art. 10 ust. 2 lit. a Konwencji.

W ramach uregulowania zysków oddziału określono także zasadę opodatkowania u źródła kwoty nadwyżki odsetek, należących do zysków spółki, ponad kwotę odsetek wypłaconych z tytułu zadłużenia związanego z zakładem albo dochodem z majątku nieruchomości lub dochodem z przeniesienia majątku. Opodatkowanie to może nastąpić w zakresie, w jakim nadwyżka odsetek może być przypisana do zysków osiągniętych przez zakład lub podlegających opodatkowaniu zgodnie z art. 6 lub 14 Konwencji.

Artykuł 13 – Należności licencyjne

Należności licencyjne powstające w umawiającym się państwie, wypłacane osobie będącej rezydentem drugiego państwa oraz ich rzeczywistym beneficjentem, podlegają opodatkowaniu u źródła, w państwie miejsca powstania odsetek, wg stawki 5% kwoty brutto tych należności (10% wg umowy z 1974 r.).

Pojęcie „należności licencyjnych” zostało zdefiniowane w art. 13 ust. 4 Konwencji i obejmuje:

- należności z tytułu korzystania lub prawa do korzystania z wszelkich praw autorskich do dzieł literackich, artystycznych lub naukowych oraz m.in. patenty, znaki towarowe oraz *know how*,
- zyski z przeniesienia własności praw wymienionych powyżej, jeżeli zysk uzależniony jest od produktywności, wykorzystania lub rozporządzania tą własnością,
- płatności otrzymywane za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzeń przemysłowych, naukowych lub handlowych.

Postanowienia dotyczące opodatkowania należności licencyjnych nie znajdują zastosowania, jeżeli beneficjent należności prowadzi w drugim umawiającym się państwie zakład, a prawa lub majątek, z tytułu których należności są wypłacane wiążą się z działalnością tego zakładu.

Artykuł 14 – Zyski z przeniesienia własności majątku

W nowej Konwencji rozszerzono treść artykułu 14 dotychczas obowiązującej umowy z 1974 r. o postanowienie stanowiące, iż zyski osiągane przez rezydentów USA z tytułu przeniesienia własności m.in. udziałów (akcji) w tym prawa do nabycia takich udziałów (akcji), których więcej niż 50% wartości pochodzi z nieruchomości położonych w Polsce – mogą być opodatkowane w Polsce. Powyższe postanowienie jest zgodne z brzmieniem postanowień Modelowej Konwencji OECD. Uregulowania tego rodzaju mają na celu przeciwdziałanie zjawisku uchylania się od opodatkowania i wpływania na miejsce opodatkowania majątku poprzez przeprowadzanie transakcji gospodarczych niemających substratu ekonomicznego.

W przypadku gdy zyski z przeniesienia własności majątku ruchomego obejmują część majątku zakładu mogą one zostać opodatkowane w państwie, w którym

zakład jest położony. Artykuł 14 Konwencji reguluje także m.in. kwestie związane z zyskami osiąganymi z tytułu przeniesienia własności statków morskich i powietrznych.

Jeżeli dana osoba uzyska zyski z przeniesienia własności majątku niewymienionego w art. 14 Konwencji przyjmuje się zasadę, iż zyski takie podlegają opodatkowaniu jedynie w państwie, w którym osoba przenosząca własność jest rezydentem.

Artykuł 15 – Dochody z pracy najemnej

Zasady opodatkowania dochodów z pracy najemnej zarówno w obowiązującej umowie z 1974 r., jak i w nowej Konwencji zostały uregulowane w sposób podobny. Wprowadzone zmiany mają natomiast na celu uaktualnienie i dostosowanie postanowień nowej Konwencji do aktualnego brzmienia odpowiednich postanowień Modelowej Konwencji OECD.

Co do zasady uposażenia pracowników najemnych mających miejsce zamieszkania w jednym państwie i zatrudnionych w drugim państwie, mogą być w nim opodatkowane, jeżeli pobyt w tym państwie trwa dłużej niż 183 dni w każdym dwunastomiesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym.

Natomiast wynagrodzenia uzyskiwane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w umawiającym się państwie, w związku z wykonywaniem pracy najemnej na pokładzie statku morskiego lub statku powietrznego, eksploatowanego w transporcie międzynarodowym, jako członek załogi statku morskiego lub statku powietrznego, podlega opodatkowaniu tylko w tym państwie.

Artykuł 16 – Wynagrodzenia dyrektorów

Nową Konwencję rozszerzono o postanowienie dotyczące opodatkowania wynagrodzeń dyrektorów uzyskanych z tytułu członkostwa w zarządzie spółki. Wynagrodzenie takie może zostać opodatkowane w państwie, w którym spółka posiada siedzibę. Przedstawione rozwiązanie zbieżne jest z rozwiązaniem proponowanym w aktualnej Modelowej Konwencji OECD.

Artykuł 17 – Artysty i sportowcy

Nową Konwencję rozszerzono, w porównaniu do umowy z 1974 r., także o artykuł dotyczący dochodów uzyskiwanych przez artystów i sportowców.

Zgodnie z niniejszym przepisem dochód osoby mającej miejsce zamieszkania w danym państwie uzyskany z tytułu działalności artystycznej lub sportowej, osobiście wykonywanej w drugim państwie, może być opodatkowany w tym drugim państwie, jeżeli przychody brutto artysty/sportowca z tej działalności przekroczyły w danym roku kwotę 20 tys. USD lub równowartość tej kwoty w złotych.

Wspomniany próg kwotowy wprowadzono w celu odróżnienia dwóch grup artystów/ sportowców, tj. tych którzy uzyskują znaczne sumy pieniędzy za krótki okres prowadzenia swojej działalności, a więc podlegaliby zwolnieniu w państwie goszczącym z opodatkowania w związku ze świadczeniem pracy wykonywanej osobiście oraz tych, którzy zarabiają odpowiednio mniejsze kwoty, a ich działalność trudno jest odróżnić, w kontekście kwalifikacji dochodów, od innych grup uzyskujących dochody z pracy wykonywanej osobiście. Przepis art. 17 Konwencji nie wyłącza jednak możliwości opodatkowania tej drugiej grupy artystów/sportowców w państwie wykonywania działalności, jeżeli pomimo braku spełnienia kryterium kwotowego, mogą podlegać oni opodatkowaniu w tym kraju zgodnie z art. 7 lub 15 Konwencji.

W uzupełnieniu regulacji, dotyczącej artystów i sportowców, art. 17 ust. 2 Konwencji zawiera postanowienia zapobiegające omijaniu przepisów umowy poprzez wypłacanie wynagrodzenia wykonawcy na rzecz pośrednika.

Artykuł 18 – Emerytury, ubezpieczenia społeczne, renty kapitałowe, alimenty, świadczenia na rzecz dzieci

W dotychczas obowiązującej umowie z 1974 r. powyższa kwestia nie była uregulowana w odrębnym artykule. Zgodnie natomiast z nową Konwencją, co do zasady, emerytury i inne podobne świadczenia będą opodatkowane w państwie rezydencji danej osoby.

Jednakże, jeżeli emerytury i inne podobne świadczenia powstające w umawiającym się państwie, które w momencie uzyskania byłyby zwolnione z opodatkowania gdyby rzeczywisty beneficjent miał miejsce zamieszkania w tym państwie, to są zwolnione z opodatkowania w tym umawiającym się państwie, w którym rzeczywisty beneficjent ma miejsce zamieszkania.

Artykuł 18 ust. 3 reguluje kwestie związane z ubezpieczeniem społecznym. Odniesienie się do obywatela USA jest niezbędne w celu zapewnienia, że płatności związane z ubezpieczeniem społecznym wypłacane przez Polskę obywatelowi USA (który nie jest jednak rezydentem USA), nie będą opodatkowane w USA.

Dodatkowo, Konwencja reguluje także sytuację, w której rezydent jednego z umawiających się państw jest członkiem lub beneficjentem lub uczestnikiem funduszu emerytalnego, mającego siedzibę w drugim umawiającym się państwie. W takim przypadku, dochód osiągnięty przez fundusz emerytalny może zostać opodatkowany jako dochód tej osoby fizycznej tylko w takim przypadku i w takim zakresie, w jakim dochód ten został wypłacony z funduszu emerytalnego osobie fizycznej lub na jej rzecz. Przepis ten nie dotyczy natomiast sytuacji, w których dochód został przekazany do innego funduszu emerytalnego w tym drugim umawiającym się państwie.

Artykuł 19 – Funkcje publiczne

Brzmienie przepisów dotyczących wynagrodzeń związanych z pełnieniem funkcji na rzecz państwa, jego jednostek i organów zostało uaktualnione i oparte na analogicznym przepisie zawartym w Modelowej Konwencji OECD.

Co do zasady zarówno pensje, płace i inne podobne wynagrodzenia oraz emerytury i renty wypłacane przez państwo, jego jednostkę terytorialną, organ lub z funduszy przez nie utworzonych podlegają opodatkowaniu tylko w tym państwie.

Artykuł 20 – Studenci i praktykanci

Celem art. 20 Konwencji jest ustalenie zasad opodatkowania świadczeń, innych niż wynagrodzenie za pracę, otrzymywanych przez studentów, uczniów i praktykantów.

Jeżeli osoby te bezpośrednio przed przyjazdem do państwa, w którym pobierają naukę lub odbywają praktykę, miały miejsce zamieszkania w drugim państwie, otrzymane przez nich świadczenia nie będą podlegały opodatkowaniu w państwie ich goszczącym, jeżeli pochodzą ze źródeł spoza tego państwa. W stosunku do osób przebywających w danym państwie w celu odbycia praktyki zwolnienie stosowane będzie jedynie przez okres pierwszego roku od przyjazdu do tego państwa. Dla celów stosowania Konwencji w art. 20 ust. 3 zdefiniowano pojęcie praktykanta.

Ponadto, w celu wyrównania traktowania studentów lub praktykantów podejmujących również pracę w USA – w porównaniu do rezydentów tego kraju, którzy korzystają z kwoty wolnej w opodatkowaniu dochodów osobistych – Konwencja przewiduje wprowadzenie progu 9 tys. USD lub ekwiwalentu w złotych, jako kwoty osiągniętego dochodu, poniżej której student lub praktykant korzystał będzie ze zwolnienia z opodatkowania wynagrodzenia za pracę.

Artykuł 21 – Inne dochody

Artykuł 21 nowej Konwencji oparty jest o brzmienie analogicznego postanowienia w aktualnej Modelowej Konwencji OECD. Części dochodu otrzymane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w danym państwie (o ile zostały uzyskane przez rzeczywistego beneficjenta mającego miejsce zamieszkania lub siedziby w tym państwie) oraz nieobjęte postanowieniami poprzednich artykułów Konwencji, podlegają opodatkowaniu tylko w państwie rezydencji danej osoby. Wyjątkiem od tej zasady jest sytuacja, w której dana część dochodu związana jest z działalnością zakładu – w takiej sytuacji zastosowanie znajduje art. 7 Konwencji.

Artykuł 22 – Ograniczenia korzyści umownych

Artykuł 22 Konwencji zawiera postanowienia mające na celu przeciwdziałanie nabywaniu korzyści umownych przyznanych umową bilateralną przez rezydentów państw trzecich.

Zawiera on szereg obiektywnych przesłanek (testów), których spełnienie (przynajmniej jednej) umożliwia uznanie danej osoby za uprawnioną do skorzystania z postanowień Konwencji.

Pierwszą grupę przesłanek stanowi wyliczenie cech podmiotowych osoby mającej zamieszkanie lub siedzibę w umawiającym się państwie determinujących traktowanie jej jako uprawnionej do wszelkich korzyści wynikających z Konwencji. Zgodnie z tą regułą kwalifikowane są np. osoby fizyczne, rządy umawiających się państw, spółki notowane na giełdzie lub posiadającej kwalifikowaną strukturę udziałowców.

Drugą grupę przesłanek stanowi możliwość przyznania korzyści wynikających z Konwencji w odniesieniu do danej kategorii dochodu ze względu na aktywne prowadzenie w państwie rezydencji handlu lub działalności gospodarczej,

z którymi powstanie dochodu jest związane, mimo iż spółka uzyskująca go może nie spełniać kryteriów podmiotowych, które pozwalałyby zaliczyć ją do osób uprawnionych w świetle Konwencji.

Z przywilejów wynikających z Konwencji będzie mogła skorzystać także spółka, która pełni funkcje siedziby głównej, w rozumieniu ustępu 5 omawianego artykułu.

Dodatkowo, zgodnie z Konwencją, nawet jeżeli rezydent danego państwa nie jest osobą uprawnioną do korzyści lub przywilejów umownych, na podstawie testów wynikających z postanowień art. 22, właściwy organ drugiego umawiającego się państwa może przyznać korzyści wynikające z Konwencji, lub przywileje umowne w odniesieniu do danego dochodu, jeżeli ustali, iż jednym z głównych celów utworzenia, nabycia lub utrzymywania tej osoby oraz prowadzenia przez nią działalności, nie jest bezprawne uzyskanie tych korzyści. Jeżeli jednak, okaże się, iż jedynym celem, dla którego utworzono dany podmiot są kwestie podatkowe, takiemu podmiotowi nie zostaną przyznane przywileje podatkowe przez właściwe organy umawiających się państw.

Artykuł 22 ust. 8 Konwencji, w charakterze uzupełnienia regulacji dotyczącej ograniczania przywilejów umownych, zawiera definicję pojęć stosowanych wyłącznie na potrzeby tego artykułu Konwencji. Klauzula zamieszczona w art. 22 jest obecna we wszystkich zawieranych przez USA umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania. Polska była ostatnim krajem, który nie posiadał ww. regulacji w umowie z USA.

Artykuł 23 – Unikanie podwójnego opodatkowania

Zgodnie z dotychczasową umową z 1974 r. dla celów unikania podwójnego opodatkowania Polska stosowała metodę zaliczenia proporcjonalnego dla wszystkich kategorii dochodów. W nowej Konwencji jako metoda podstawowa zastosowanie znajdzie metoda wyłączenia z progresją, natomiast w odniesieniu do dochodów z dywidend, odsetek, należności licencyjnych, zysków z przeniesienia własności majątku oraz do innych dochodów, nieobjętych pozostałymi postanowieniami Konwencji, Polska stosowała będzie metodę zaliczenia proporcjonalnego.

Metoda wyłączenia z progresją polega na tym, że dochód osiągnięty za granicą jest zwolniony z podatku w kraju rezydencji podatkowej, natomiast jest brany pod

uwagę jedynie przy obliczaniu stawki podatkowej, według której podatnik będzie zobowiązany rozliczyć podatek od dochodów uzyskanych w kraju rezydencji podatkowej. Ustalenie wysokości podatku w takim przypadku następuje w czterech etapach. Do dochodów podlegających opodatkowaniu dodaje się dochody zwolnione z opodatkowania. Od tak uzyskanej sumy dochodów oblicza się kwotę podatku według skali określonej w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych. Następnie oblicza się stopę procentową podatku wyrażającą stosunek kwoty podatku do łącznego dochodu. Wreszcie uzyskaną w ten sposób stopę procentową podatku stosuje się jako stawkę podatkową, tylko i wyłącznie do tych dochodów podatnika, które nie są zwolnione od podatku.

Metoda proporcjonalnego zaliczenia polega na tym, że podatek zapłacony od dochodu osiągniętego za granicą jest zaliczany na poczet podatku należnego w kraju rezydencji podatkowej, obliczonego od całości dochodów w takiej proporcji, w jakiej dochód ze źródeł zagranicznych pozostaje w stosunku do całości dochodu podatnika. Ustalenie wysokości podatku w takim przypadku składa się z trzech etapów. Na początku, zsumowaniu podlegają dochody osiągnięte przez podatnika ze źródeł przychodów położonych na terytorium Polski z dochodami ze źródeł przychodów położonych poza terytorium Polski. Następnie od sumy tak obliczonych dochodów oblicza się podatek dochodowy według skali określonej w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych. W trzecim etapie od wyżej obliczonego podatku odejmuje się kwotę podatku równą podatkowi dochodowemu zapłaconemu w obcym państwie. Odliczenie to nie może jednak przekroczyć części podatku, która proporcjonalnie przypada na dochody osiągnięte ze źródeł położonych poza terytorium Polski w stosunku do wszystkich opodatkowanych dochodów podatnika.

Konwencja zawiera przepis umożliwiający uwzględnienie dochodu zwolnionego na podstawie Konwencji przy obliczaniu podatku od pozostałego dochodu polskiego rezydenta – przepis ten jest zbieżny z treścią artykułu 23A ustęp 3 Modelowej Konwencji OECD. W przypadku osiągania przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Polsce dochodów, które zgodnie z Konwencją podlegają opodatkowaniu wyłącznie w USA umożliwia to uwzględnienie kwot tych dochodów dla celów ustalenia stawki podatku w odniesieniu do dochodów podlegających opodatkowaniu w kraju rezydencji.

Artykuł 23 ust. 4 Konwencji ma na celu uregulowanie zasad opodatkowania w obu państwach dochodu uzyskanego na terytorium USA przez obywatela USA, który jednocześnie jest rezydentem Polski.

Podczas gdy obywatel USA podlega nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w USA (bez względu na jego rezydencję podatkową), a jego dochody opodatkowane są progresywną stawką podatku, podatek amerykański, który mógłby być nałożony zgodnie z postanowieniami Konwencji na dochody ze źródeł USA uzyskane przez rezydenta Polski może przekraczać podatek amerykański, który byłby nałożony na podstawie Konwencji na dochody ze źródeł amerykańskich uzyskane przez rezydenta podatkowego Polski, który nie jest obywatelem USA. Celem ustępu 4 jest więc zapewnienie, aby Polska nie poniosła kosztów opodatkowania obywateli USA, którzy jednocześnie są rezydentami podatkowymi Polski. W ustępie 4 lit. b) omawianego artykułu wprowadzono metodę eliminacji potencjalnego podwójnego opodatkowania, które mogłoby powstać wskutek zastosowania postanowień art. 23 ust. 4 lit. a) Konwencji.

Artykuł 24 – Równe traktowanie

Postanowienia art. 24 nowej Konwencji dotyczące równego traktowania zostały dostosowane do brzmienia aktualnej wersji Modelowej Konwencji OECD. Dodatkowo klauzula równego traktowania rozszerzona została o zastrzeżenie, zgodnie z którym jej postanowienia nie mogą być rozumiane jako uniemożliwiające umawiającemu się państwu nałożenie podatku, o którym mowa w artykule 12 ustęp 1 (Zyski oddziały).

Artykuł 25 – Procedura wzajemnego porozumiewania

Postanowienia Konwencji dotyczące procedury wzajemnego porozumiewania się oparto o aktualne brzmienie artykułu 25 Modelowej Konwencji OECD. Celem tej procedury jest przede wszystkim ustanowienie podstawowych zasad współdziałania umawiających się państw w przypadkach, w których osoba, do której Konwencja ma zastosowanie, jest zdania iż postanowienia umowy powodują opodatkowanie niezgodne z postanowieniami Konwencji.

Artykuł 26 – Wymiana informacji

Rozszerzenie brzmienia artykułu 23 obecnie obowiązującej umowy z 1974 r. (artykuł 26 nowej Konwencji) o postanowienia zbieżne z treścią artykułu 26 ust. 4

i 5 Modelowej Konwencji OECD, ma na celu zapewnienie stosowania w relacjach bilateralnych tzw. pełnej klauzuli wymiany informacji, zgodnej z międzynarodowym standardem OECD.

Przedmiotowe postanowienia stanowią, iż jeżeli umawiające się państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie umawiające się państwo użyje środków służących zbieraniu informacji, nawet jeżeli nie potrzebuje ono tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 3 artykułu 26 nowej Konwencji, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające danemu państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

Postanowienia art. 26 ust. 3 Konwencji w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające obu państwom na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie.

Artykuł 27 – Członkowie misji dyplomatycznych oraz urzędów konsularnych

Podobnie jak w obowiązującej umowie z 1974 r., także w nowej Konwencji zawarto postanowienie, iż przywileje podatkowe przysługujące członkom misji dyplomatycznych, stałych przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych nie będą ograniczane jej postanowieniami.

Artykuł 28 – Wejście w życie

Konwencja będzie obowiązywać w odniesieniu do podatków pobieranych „u źródła” – do kwot wypłacanych lub zaliczanych w pierwszym dniu, lub po tym dniu, drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie (tj. zostanie ratyfikowana zgodnie z wymogami właściwymi dla każdego z umawiających się państw oraz zostaną wymienione noty dyplomatyczne zawierające informacje o zakończeniu procesu ratyfikacyjnego).

W odniesieniu do pozostałych podatków Konwencja znajdzie zastosowanie do okresów podatkowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu, następującym po dniu, w którym wejdzie ona w życie.

Jednakże, osoba fizyczna, która w dniu wejścia w życie nowej Konwencji była uprawniona do korzyści wynikających z postanowień artykułu 17 (Nauczyciele), artykułu 18 (Studenci i praktykanci) lub artykułu 19 (Pracownicy państwowi) umowy z 1974 r., może kontynuować uprawnienie do tych korzyści do czasu, gdy taka osoba fizyczna utraciłaby takie uprawnienia, gdyby umowa z 1974 r. pozostawała w mocy.

Artykuł 29 – Wypowiedzenie

Niniejsza Konwencja pozostaje w mocy do czasu jej wypowiedzenia przez jedno z umawiających się państw. Każde umawiające się państwo może wypowiedzieć niniejszą Konwencję przekazując notę w drodze dyplomatycznej partnerowi w dniu lub przed 30 dniem czerwca każdego roku kalendarzowego rozpoczynającego się po roku, w którym niniejsza Konwencja weszła w życie.

IV. SKUTKI WEJŚCIA W ŻYCIE KONWENCJI

Skutki finansowe

Wejście w życie Konwencji nie będzie miało ujemnego skutku dla dochodów sektora finansów publicznych.

Skutki społeczne i gospodarcze

Przewiduje się, iż ratyfikacja Konwencji, dostosowanej do aktualnej polityki podatkowej, stworzy bardziej korzystne ramy traktatowe dla dalszego rozwoju wzajemnych inwestycji. Rozszerzenie klauzuli wymiany informacji podatkowej w Konwencji stanowi ważne narzędzie dla organów podatkowych w zakresie uzyskiwania informacji niezbędnych do prawidłowego określania podstawy opodatkowania.

Skutki prawne wejścia w życie umowy

W celu realizacji Konwencji nie jest wymagane przyjęcie żadnych środków prawnych.

Postanowienia Konwencji nie są sprzeczne z obowiązującym w Polsce ustawodawstwem ani z prawem Unii Europejskiej.

Skutki polityczne

Ratyfikacja Konwencji jest ważnym krokiem w kierunku rozwoju dalszej dwustronnej współpracy gospodarczej i podatkowej.

Podmioty prawa krajowego, których dotyczy Konwencja

Nadzór nad realizacją Konwencji sprawował będzie Minister Finansów.

Przepisy Konwencji będą miały zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw i osób fizycznych uczestniczących w dwustronnych stosunkach między Rzeczpospolitą Polską a USA oraz do organów polskiej administracji podatkowej stosujących postanowienia Konwencji w polsko-amerykańskich stosunkach gospodarczych.

V. TRYB ZWIĄZANIA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ KONWENCJĄ

Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443, z późn. zm.) związanie Rzeczypospolitej Polskiej przedmiotową Konwencją nastąpi w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, jako że Konwencja ta spełnia przesłanki określone w art. 89 ust. 1 pkt 5 oraz art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z 2001 r. Nr 28, poz. 319, z 2006 r. Nr 200, poz. 1471 oraz z 2009 r. Nr 114, poz. 946), zgodnie z którym nakładanie podatków, innych danin publicznych, określanie podmiotów, przedmiotów opodatkowania i stawek podatkowych, a także zasad przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorii podmiotów zwolnionych od podatków następuje w drodze ustawy.

Sposób, w jaki Konwencja dotyczy spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

Następujące akty prawne są związane z przedmiotową Konwencją:

- ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych,
- ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych,
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa,
- ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Środki prawne, jakie powinny zostać przyjęte w celu wykonania Konwencji

Wejście w życie Konwencji nie spowoduje konieczności dokonania zmian w ustawodawstwie wewnętrznym.

**KONWENCJA
MIĘDZY
RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ
A
STANAMI ZJEDNOCZONYMI AMERYKI
W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO
OPODATKOWANIA I ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ
OD OPODATKOWANIA W ZAKRESIE PODATKÓW OD
DOCHODU**

Rzeczpospolita Polska i Stany Zjednoczone Ameryki, pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, uzgodniły, co następuje:

ARTYKUŁ 1 ZAKRES OGÓLNY

1. Niniejsza Konwencja dotyczy wyłącznie osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub obu Umawiających się Państwach, z wyjątkiem przypadków, gdy zapisy Konwencji stanowią inaczej.

2. Niniejsza Konwencja w żaden sposób nie ogranicza jakichkolwiek korzyści, przyznanych obecnie lub w okresach późniejszych, przez:

- a) prawa każdego z Umawiających się Państw; lub
- b) jakąkolwiek inną umowę, której stronami są oba Umawiające się Państwa.

3. a) Bez względu na postanowienia litery b) ustępu 2 niniejszego artykułu:

i) dla celów artykułu XXII ustęp 3 (Konsultacja) Układu Ogólnego w sprawie Handlu Usługami (GATS), Umawiające się Państwa uzgadniają, iż jakiegokolwiek kwestie powstające w związku z interpretacją lub stosowaniem niniejszej Konwencji oraz, w szczególności, czy dana kwestia podatkowa objęta jest zakresem niniejszej Konwencji, zostaną rozstrzygnięte wyłącznie zgodnie z postanowieniami artykułu 25 (Procedura wzajemnego porozumiewania) niniejszej Konwencji; oraz

ii) postanowienia artykułu XVII Układu Ogólnego w sprawie Handlu Usługami (GATS) nie znajdują zastosowania do kwestii podatkowych, chyba że właściwe organy uzgodnią, iż dana kwestia nie jest objęta postanowieniami artykułu 24 (Równe traktowanie) niniejszej Konwencji;

- b) W rozumieniu niniejszego ustępu, pod pojęciem „kwestia” należy rozumieć ustawy, rozporządzenia, zasady, procedury, decyzje, działania administracyjne lub jakiegokolwiek przepisy lub działania podobnego rodzaju.

4. Bez względu na postanowienia ustępu 2 i z zastrzeżeniem postanowień ustępu 5, niniejsza Konwencja nie narusza prawa Umawiającego się Państwa do opodatkowania osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na jego terytorium (ustalonych zgodnie z zasadami określonymi w artykule 4 (Miejsce zamieszkania lub siedziba)) oraz jego obywateli. Bez względu na inne postanowienia niniejszej Konwencji, były obywatel lub osoba mająca przez długi okres miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, przez okres 10 lat następujących po utracie takiego statusu, może być opodatkowana zgodnie z prawem tego Umawiającego się Państwa, jednakże wyłącznie w odniesieniu do dochodu powstającego w tym Umawiającym się Państwie

(włącznie z dochodem, który jest uznany za powstający w tym Umawiającym się Państwie zgodnie z jego prawem wewnętrznym).

5. Postanowienia ustępu 4 nie naruszają:
 - a) korzyści przyznanych przez Umawiające się Państwo na podstawie artykułu 9 ustęp 2 (Przedsiębiorstwa powiązane), artykułu 18 ustęp 2, 3 i 5 (Emerytury, ubezpieczenia społeczne, renty kapitałowe, alimenty, świadczenia na rzecz dzieci), artykułów 23 (Unikanie podwójnego opodatkowania), 24 (Równe traktowanie) oraz 25 (Procedura wzajemnego porozumiewania); oraz
 - b) korzyści przyznanych przez Umawiające się Państwo na podstawie artykułów 19 (Funkcje publiczne), 20 (Studenci i praktykanci) oraz 27 (Członkowie misji dyplomatycznych oraz urzędów konsularnych), osobom fizycznym, które nie są obywatelami, ani nie otrzymały zezwolenia na pobyt stały w tym Państwie.
6.
 - a) Z zastrzeżeniem postanowień litery b), jakiegokolwiek dochody lub zyski uzyskane poprzez podmiot, który jest transparentny podatkowo zgodnie z prawem któregoś z Umawiających się Państw, uznaje się za uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, jednak tylko w takim zakresie, w jakim takie dochody lub zyski uznaje się dla celów prawa podatkowego tego Umawiającego się Państwa za dochody lub zyski tej osoby;
 - b) Litera a) nie ma zastosowania do dochodów lub zysków, jeżeli podmiot, o którym mowa w literze a), nie jest transparentny podatkowo zgodnie z prawem Państwa, w którym dochód lub zysk powstaje, został utworzony w państwie trzecim oraz jest uprawniony, w odniesieniu do tego dochodu lub zysku, na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej przez państwo trzecie z Państwem, w którym dochód lub zysk powstaje, do opodatkowania korzystniejszego niż opodatkowanie przewidziane postanowieniami niniejszej Konwencji w odniesieniu do tego dochodu lub zysku.

ARTYKUŁ 2 PODATKI, KTÓRYCH DOTYCZY KONWENCJA

1. Niniejsza Konwencja ma zastosowanie do podatków od dochodu, nakładanych przez Umawiające się Państwo, bez względu na sposób ich pobierania.
2. Za podatki od dochodu uważa się wszystkie podatki pobierane od całego dochodu albo od części dochodu, włączając w to podatki od zysków z przeniesienia własności majątku.

3. Do obecnie istniejących podatków, których dotyczy Konwencja, należą:
- a) w przypadku Polski:
 - i) podatek dochodowy od osób fizycznych, oraz
 - ii) podatek dochodowy od osób prawnych,(zwane dalej "podatkami polskimi");
 - b) w przypadku Stanów Zjednoczonych:
 - i) federalne podatki dochodowe, nakładane na podstawie Internal Revenue Code (jednakże z wyłączeniem podatków na ubezpieczenie społeczne oraz bezrobocie), oraz
 - ii) podatki nakładane na prywatne fundacje, zgodnie z sekcjami od 4940 do 4948 Internal Revenue Code,(zwane dalej "podatkami Stanów Zjednoczonych").
4. Niniejsza Konwencja ma także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub w istotnym stopniu podobnego rodzaju, które będą nakładane po dacie podpisania Konwencji obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o wszelkich znaczących zmianach, dokonanych w ich prawie podatkowym.

ARTYKUŁ 3 OGÓLNE DEFINICJE

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:
- a) określenie "osoba" obejmuje osobę fizyczną, estate, fundusz powierniczy (trust), spółkę osobową, spółkę, a także każde inne zrzeszenie osób;
 - b) określenie "spółka" oznacza jakąkolwiek osobę prawną lub jakikolwiek podmiot, który jest traktowany jak osoba prawna dla celów podatkowych, zgodnie z prawem państwa, w którym została utworzona;
 - c) określenia "przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa" i "przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa" oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce

zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie; określenia te obejmują również przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, poprzez podmiot, który jest traktowany jako transparentny podatkowo w tym Umawiającym się Państwie;

- d) określenie „przedsiębiorstwo” ma zastosowanie do prowadzenia jakiegokolwiek działalności gospodarczej;
- e) określenie „działalność gospodarcza” obejmuje wykonywanie wolnych zawodów i innej działalności o charakterze niezależnym;
- f) określenie "transport międzynarodowy" oznacza wszelki transport statkiem morskim lub statkiem powietrznym, z wyjątkiem przypadku, gdy taki transport wykonywany jest wyłącznie między miejscami położonymi w Umawiającym się Państwie;
- g) określenie "właściwy organ" oznacza:
 - i) w przypadku Polski, Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela; oraz
 - ii) w przypadku Stanów Zjednoczonych, Sekretarza Skarbu (the Secretary of the Treasury) lub jego przedstawiciela;
- h) określenie „Polska” oznacza Rzeczpospolitą Polską, włącznie z jej wodami terytorialnymi oraz jakimkolwiek obszarem poza jej wodami terytorialnymi, gdzie na mocy jej praw i zgodnie z prawem międzynarodowym Rzeczpospolita Polska może wykonywać suwerenne prawa w odniesieniu do dna morskiego i podglebia oraz ich zasobów naturalnych;
- i) określenie „Stany Zjednoczone” oznacza Stany Zjednoczone Ameryki i zawiera stany oraz Dystrykt Kolumbii; określenie to obejmuje również wody terytorialne Stanów Zjednoczonych oraz dno morskie i podglebie obszarów podmorskich przyległe do tych wód terytorialnych, nad którymi Stany Zjednoczone mogą wykonywać suwerenne prawa zgodnie z prawem międzynarodowym; określenie to jednakże nie zawiera Portoryko, Wysp Dziewiczych, Guam, oraz jakichkolwiek innych posiadłości i terytoriów zależnych Stanów Zjednoczonych;
- j) określenie "obywatel" Umawiającego się Państwa oznacza:
 - i) każdą osobę fizyczną posiadającą narodowość lub obywatelstwo tego Państwa; oraz
 - ii) każdą osobę prawną, spółkę osobową lub stowarzyszenie, które utworzone zostało na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w tym Państwie;

- k) określenie „fundusz emerytalny” oznacza każdą osobę utworzoną w Umawiającym się Państwie, która:
 - i) jest co do zasady zwolniona z opodatkowania podatkiem dochodowym w tym Państwie; oraz
 - ii) prowadzi działalność polegającą głównie na:
 - A) administrowaniu lub wypłacaniu emerytur lub innych świadczeń o charakterze emerytalnym; lub
 - B) uzyskiwaniu dochodu na rzecz jednej lub większej ilości osób określonych w podpunkcie A);
- l) określenia "Umawiające się Państwo" i "drugie Umawiające się Państwo" oznaczają w zależności od kontekstu odpowiednio Rzeczpospolitą Polską i Stany Zjednoczone.

2. Przy stosowaniu niniejszej Konwencji w dowolnym czasie przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej niezdefiniowane ma takie znaczenie, jakie w tym czasie ma ono w prawie tego Państwa dla celów podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, przy czym znaczenie pojęcia wynikające z ustawodawstwa podatkowego tego Państwa ma pierwszeństwo przed znaczeniem nadanym temu pojęciu przez inne przepisy prawne tego Państwa.

ARTYKUŁ 4 MIEJSCE ZAMIESZKANIA LUB SIEDZIBA

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, określenie "osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie" oznacza każdą osobę, która według ustawodawstwa tego Państwa podlega tam opodatkowaniu ze względu na jej miejsce stałego pobytu, miejsce zamieszkania, obywatelstwo, siedzibę zarządu, miejsce rejestracji albo inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również to Umawiające się Państwo oraz każdą jednostkę terytorialną lub organy władz lokalnych i rządowych. Jednakże, określenie to nie obejmuje żadnej osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Państwie tylko ze względu na dochód, jaki osiąga ze źródeł położonych w tym Państwie lub ze względu na zyski podlegające przypisaniu zakładowi położonemu w tym Państwie.

2. Określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” obejmuje:

- a) fundusz emerytalny utworzony w tym Państwie; oraz

- b) organizację, która została utworzona i jest prowadzona w tym Państwie wyłącznie w celu działalności religijnej, charytatywnej, naukowej, artystycznej, kulturalnej lub edukacyjnej,

niezależnie od tego, czy całość lub część ich dochodów lub zysków może być zwolniona z opodatkowania na podstawie wewnętrznego ustawodawstwa tego Państwa.

3. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, wówczas jej status określa się według następujących zasad:

- a) uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Państwach, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie jest możliwe ustalenie, w którym Państwie osoba posiada ośrodek interesów życiowych albo nie ma ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, wówczas będzie ona uważana za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeśli osoba ta jest obywatelem obu Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, właściwe organy Umawiających się Państw podejmą starania rozstrzygnięcia sprawy w drodze wzajemnego porozumienia.

4. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1, spółka ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, wówczas jeżeli została założona lub utworzona na podstawie ustawodawstwa jednego z Umawiających się Państw lub jego jednostki terytorialnej, jednakże nie na podstawie ustawodawstwa drugiego Umawiającego się Państwa lub jego jednostki terytorialnej, taką spółkę uważa się za posiadającą siedzibę tylko w pierwszym wymienionym Umawiającym się Państwie.

5. Jeżeli stosownie do postanowień ustępów 1, 2 lub 4, osoba niebędąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, właściwe organy Umawiających się Państw mogą w drodze wzajemnego porozumienia czynić starania w celu określenia sposobu stosowania postanowień niniejszej Konwencji do takiej osoby.

ARTYKUŁ 5 ZAKŁAD

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji określenie "zakład" oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność gospodarcza przedsiębiorstwa.

2. Określenie "zakład" obejmuje w szczególności:

- a) siedzibę zarządu;
- b) filię;
- c) biuro;
- d) fabrykę;
- e) warsztat; oraz
- f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom lub każde inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych.

3. Plac budowy, prace konstrukcyjne, montażowe lub instalacyjne, lub urządzenia lub platformy wiertnicze lub statki morskie, wykorzystywane do poszukiwania zasobów naturalnych, stanowią zakład tylko wówczas, gdy trwają one, lub czynności poszukiwawcze są prowadzone, dłużej niż dwanaście miesięcy;

4. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, określenie „zakład” nie obejmuje:

- a) użytkowania placówek, wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub dostawy dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub dostawy;
- c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu przetworzenia przez inne przedsiębiorstwo;
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów, albo zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek innej działalności o charakterze przygotowawczym lub pomocniczym;

- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu łącznego prowadzenia którychkolwiek rodzajów działalności, o jakich mowa w literach a) do e), pod warunkiem, że całkowita działalność tej placówki wynikająca z takiego połączenia, ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba – inna niż niezależny przedstawiciel, do którego stosuje się postanowienia ustępu 6 - działa w imieniu przedsiębiorstwa i posiada, oraz zwyczajowo wykonuje, pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, wówczas uważa się, że to przedsiębiorstwo posiada w tym Państwie zakład w zakresie każdego rodzaju działalności, którą osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 4, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki, nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień tego ustępu.

6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że podejmuje ono w tym Państwie czynności za pośrednictwem pośrednika, generalnego komisanta albo jakiegokolwiek innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem, że osoby te działają w ramach swojej zwykłej działalności.

7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie będzie brany pod uwagę przy ustalaniu, czy którakolwiek ze spółek posiada zakład w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 6 DOCHÓD Z MAJĄTKU NIERUCHOMEGO

1. Dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego położonego w drugim Umawiającym się Państwie, włączając w to dochód z gospodarstwa rolnego lub leśnego, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” ma takie znaczenie, jakie nadaje mu prawo tego Umawiającego się Państwa, na którego terytorium dany majątek jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego (włączając w to żywy inwentarz oraz urządzenia użytkowane w gospodarstwach rolnych i leśnych), prawa, do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji złóż mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych. Statki morskie i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodu osiągniętego z bezpośredniego używania, dzierżawy lub innych form korzystania z majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa.

ARTYKUŁ 7 ZYSKI PRZEDSIĘBIORSTW

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w ten sposób, zyski podlegające przypisaniu temu zakładowi zgodnie z postanowieniami ustępu 2, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. W rozumieniu niniejszego artykułu, zyskami podlegającymi przypisaniu w każdym Umawiającym się Państwie zakładowi, o którym mowa w ustępie 1, są zyski, które mógłby on osiągnąć, w szczególności w transakcjach z innymi częściami przedsiębiorstwa, gdyby był samodzielnym i niezależnym przedsiębiorstwem, zaangażowanym w taką samą lub podobną działalność, prowadzoną w takich samych lub podobnych warunkach, mając na względzie wykonywane funkcje, wykorzystane aktywa oraz ryzyka podejmowane przez przedsiębiorstwo poprzez zakład oraz poprzez inne części przedsiębiorstwa.

3. Jeżeli, zgodnie z postanowieniami ustępu 2, Umawiające się Państwo skoryguje zyski podlegające przypisaniu zakładowi przedsiębiorstwa jednego z Umawiających się Państw i odpowiednio opodatkuje zyski przedsiębiorstwa, które zostały opodatkowane w drugim Państwie, to drugie Umawiające się Państwo, jeżeli zgadza się z korektą dokonaną przez pierwsze wymienione Państwo, dokona odpowiedniej korekty w zakresie niezbędnym dla uniknięcia podwójnego opodatkowania; jeżeli drugie Umawiające się Państwo nie zgadza się z dokonaną korektą, Umawiające się Państwa usuną każde podwójne opodatkowanie z tego wynikające w drodze wzajemnego porozumienia.

4. Jeżeli zyski zawierają dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Konwencji, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.

5. Dla celów stosowania postanowień niniejszego artykułu, artykułu 10 ustęp 6 (Dywidendy), artykułu 11 ustęp 6 (Odsetki), artykułu 13 ustęp 4 (Należności licencyjne), artykułu 14 ustęp 4 (Zyski z przeniesienia własności majątku) oraz artykułu 21 ustęp 2 (Inne dochody), uznaje się, iż jakkolwiek dochód lub zysk podlegający przypisaniu zakładowi w okresie jego istnienia podlega opodatkowaniu w Umawiającym się Państwie, w którym zakład jest położony, nawet jeśli płatności zostały odroczone do czasu, gdy zakład przestał istnieć.

ARTYKUŁ 8 TRANSPORT MORSKI I LOTNICZY

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa osiągnane z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
2. W rozumieniu niniejszego artykułu, zyski osiągnane z eksploatacji statków morskich lub statków powietrznych obejmują, jednak nie ograniczają się do:
 - a) zysków z najmu statków morskich lub statków powietrznych, z załogą i wyposażeniem;
 - b) zysków z najmu, bez załogi i wyposażenia, statków morskich lub statków powietrznych, jeżeli dochód z dzierżawy związany jest z zyskami osiąganymi z eksploatacji statków morskich lub statków powietrznych w transporcie międzynarodowym; oraz
 - c) zysków z najmu, bez załogi i wyposażenia, statków morskich lub statków powietrznych, jeśli takie statki morskie lub statki powietrzne są eksploatowane w transporcie międzynarodowym przez dzierżawcę.

Zyski osiągnane przez przedsiębiorstwo z krajowego transportu mienia lub pasażerów, wykonywanego w granicach Umawiającego się Państwa, będą traktowane jak zyski z eksploatacji statków morskich lub statków powietrznych w transporcie międzynarodowym, jeżeli taki transport wykonywany jest jako część transportu międzynarodowego.

3. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa osiągnane z użytkowania, utrzymywania lub dzierżawy kontenerów (włącznie z przyczepami, barkami i podobnym wyposażeniem do transportu kontenerów) podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym takie używanie, obsługa lub dzierżawa, w zależności od konkretnej sytuacji, ma charakter uboczny w stosunku do eksploatacji statków morskich lub statków powietrznych w transporcie międzynarodowym.
4. Postanowienia ustępu 1 stosuje się także do proporcjonalnego udziału w zyskach pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsięwzięciu lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

ARTYKUŁ 9 PRZEDSIĘBIORSTWA POWIĄZANE

1. Jeżeli:
 - a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa; lub

- b) te same osoby uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, sprawowaniu kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa oraz przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągnęłyby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane przez Umawiające się Państwo za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków przedsiębiorstwa tego Państwa – i odpowiednio opodatkowuje – zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a drugie Umawiające się Państwo uznaje, iż zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłyby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa, gdyby warunki ustalone między obydwojema przedsiębiorstwami były takie, jak między przedsiębiorstwami niezależnymi, wtedy to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego od tych zysków. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej Konwencji, a właściwe organy Umawiających się Państw będą w razie konieczności porozumiewać się ze sobą bezpośrednio.

ARTYKUŁ 10 DYWIDENDY

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie dywidendy mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli rzeczywisty beneficjent dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli nie określono inaczej, podatek tak ustalony nie może przekroczyć:

- a) 5 procent kwoty dywidend brutto, jeżeli rzeczywistym beneficjentem jest spółka, która posiada bezpośrednio co najmniej 10 procent prawa głosu w spółce wypłacającej dywidendy;
- b) 15 procent kwoty dywidend brutto we wszystkich pozostałych przypadkach.

Postanowienia niniejszego ustępu nie dotyczą opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2, dywidendy nie podlegają opodatkowaniu w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, jeżeli:

- a) rzeczywistym beneficjentem dywidend jest fundusz emerytalny posiadający siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie; oraz
- b) takie dywidendy nie są związane z prowadzoną przez fundusz emerytalny lub poprzez przedsiębiorstwo powiązane działalnością handlową lub gospodarczą.

4. a) Ustępu 2 litery a) nie stosuje się w przypadku dywidend wypłacanych przez U.S. Regulated Investment Company (RIC) lub U.S. Real Estate Investment Trust (REIT). W przypadku dywidend wypłacanych przez RIC, stosuje się ustęp 2 literę b) oraz ustęp 3. W przypadku dywidend wypłacanych przez REIT, ustęp 2 literę b) oraz ustęp 3, stosuje się wyłącznie w przypadku, gdy:

- i) rzeczywistym beneficjentem dywidend jest osoba fizyczna lub fundusz emerytalny, w każdym z przypadków posiadające nie więcej niż 10 procent udziału w REIT;
- ii) dywidendy są wypłacane z takich akcji, które znajdują się w publicznym obrocie i rzeczywistym beneficjentem dywidend jest osoba posiadająca udział nie większy niż 5 procent w jakiegokolwiek kategorii akcji REIT; lub
- iii) rzeczywistym beneficjentem dywidend jest osoba posiadająca nie więcej niż 10 procent udziału w REIT i REIT jest zróżnicowany;

b) W rozumieniu niniejszego ustępu, REIT jest uważany za „zróżnicowany”, jeżeli wartość któregokolwiek z pojedynczych udziałów w nieruchomościach nie przekracza 10 procent jego łącznych udziałów w nieruchomościach. W rozumieniu niniejszego przepisu, mienie przejęte nie będzie uważane za udział w nieruchomości. W przypadku, gdy REIT posiada udział w spółce osobowej, jest on traktowany jako bezpośrednio posiadający udział tej spółki osobowej w nieruchomości, w proporcji odpowiadającej jego udziałowi w spółce osobowej;

c) Normy określone w niniejszym ustępie stosuje się również do dywidend wypłacanych przez spółki mające siedzibę w Polsce, w odniesieniu do których właściwe organy w drodze wzajemnego porozumienia ustalą, iż są podobne do spółek amerykańskich, o których mowa w niniejszym ustępie.

5. W rozumieniu niniejszego artykułu, określenie „dywidendy” oznacza dochód z udziałów (akcji) lub z innych praw do udziału w zyskach, z wyjątkiem wierzytelności,

jak również dochód z innych praw w spółce, który zgodnie z prawem podatkowym Państwa, w którym wypłacający te dywidendy ma siedzibę, jest traktowany pod względem podatkowym jak dochód z udziałów (akcji).

6. Postanowienia ustępów 2 i 3 nie mają zastosowania, jeżeli rzeczywisty beneficjent dywidend, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony i gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 (Zyski przedsiębiorstw).

7. Umawiające się Państwo nie może obciążać żadnym podatkiem dywidend wypłacanych przez osobę mającą siedzibę w drugim Państwie, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w pierwszym wymienionym Państwie lub w przypadku, gdy dywidendy zostały przypisane do zakładu tam położonego, ani też obciążać niewydzielonych zysków spółki podatkiem od niewydzielonych zysków, z wyjątkiem przypadków określonych w artykule 12 ustęp 1 (Zyski oddziału), nawet gdy wypłacone dywidendy lub niewydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo z dochodów osiągniętych w tym Państwie.

ARTYKUŁ 11 ODSETKI

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, takie odsetki mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli rzeczywisty beneficjent odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty brutto tych odsetek.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2, odsetki o których mowa w ustępie 1 podlegają opodatkowaniu tylko w Umawiającym się Państwie, w którym odbiorca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, jeżeli rzeczywisty beneficjent odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie, oraz:

- a) jest to Umawiające się Państwo lub bank centralny, jego jednostka terytorialna, organ władzy lokalnej lub organ statutowy;
- b) odsetki zostały wypłacone przez Umawiające się Państwo, w którym powstały lub przez bank centralny, lub jego jednostkę terytorialną, lub organ władzy lokalnej, lub jego organ statutowy;

- c) odsetki zostały wypłacone w związku z pożyczką, wierzytelnością lub kredytem należącymi, udzielonymi, zapewnionymi, zagwarantowanymi lub ubezpieczonymi przez to Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną, organ statutowy, organ władzy lokalnej lub jego agencję finansowania eksportu;
- d) jest funduszem emerytalnym, jednakże wyłącznie w przypadku, gdy fundusz ten nie uzyskuje odsetek w związku z prowadzoną bezpośrednio lub pośrednio działalnością gospodarczą; lub
- e) jest także:
 - i) bankiem;
 - ii) instytucją ubezpieczeniową; lub
 - iii) przedsiębiorstwem, które nie jest powiązane z osobą wypłacającą odsetki, oraz którego dochód brutto w sposób istotny pochodzi z aktywnego i regularnego prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na udzielaniu pożyczek lub finansowaniu (innym niż bank w rozumieniu punktu i) litery e) niniejszego ustępu). Dla celów niniejszego punktu iii) litery e), określenie „udzielanie pożyczek lub finansowanie” odnosi się do działalności gospodarczej polegającej na:
 - A) udzielaniu pożyczek;
 - B) nabywaniu lub dyskontowaniu należności, weksli lub zobowiązań do spłat ratalnych;
 - C) zaangażowaniu w leasing finansowy (włącznie z nabywaniem, obsługą oraz rozporządzaniem leasingiem finansowym oraz związanymi z nim składnikami majątku);
 - D) wystawianiu akredytyw oraz udzielaniu gwarancji; lub
 - E) prowadzeniu obsługi kart płatniczych i kredytowych.

4. Bez względu na postanowienia ustępów 2 i 3:

- a) odsetki wypłacane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, których wysokość została określona w odniesieniu do wysokości przychodu, sprzedaży, dochodu, zysku lub innych przepływów pieniężnych dłużnika lub osoby powiązanej z dłużnikiem, jakiegokolwiek zmiany w wartości jakiegokolwiek mienia należącego do dłużnika lub osoby powiązanej z dłużnikiem, lub jakiegokolwiek dywidendy, wypłaty ze spółki osobowej

lub podobnej płatności dokonanej przez dłużnika lub osobę powiązaną z dłużnikiem i wypłacone osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli rzeczywisty beneficjent odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 15 procent kwoty brutto tych odsetek;

- b) Umawiające się Państwo może – zgodnie ze swoim wewnętrznym prawem – opodatkować należne odsetki odnoszące się do relacji właścicielskich względem mechanizmu użytego do sekurytyzacji pożyczek hipotecznych lub innych aktywów, w zakresie takim, w jakim kwota należnych odsetek przewyższa zyski z porównywalnych instrumentów dłużnych, tak jak określa to prawo wewnętrzne tego Państwa.

5. Określenie „odsetki” użyte w niniejszym artykule oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności zabezpieczonych jak i niezabezpieczonych hipoteką i zarówno zawierających bądź nie prawo do udziału w zyskach osiągniętych przez dłużnika, a w szczególności dochody z państwowych papierów wartościowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami lub nagrodami związanymi z takim papierami wartościowymi, obligacjami lub skryptami dłużnymi, jak również jakiegokolwiek inny dochód, który zgodnie z prawem podatkowym Umawiającego się Państwa, w którym dochód powstaje, został zrównany z dochodem z pożyczki pieniężnej. Dochodu, o którym mowa w artykule 10 (Dywidendy) oraz opłat karnych z tytułu opóźnionej zapłaty, nie uważa się za odsetki dla celów niniejszej Konwencji.

6. Postanowienia ustępów 1, 2 i 3 nie mają zastosowania, jeżeli rzeczywisty beneficjent odsetek, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą poprzez zakład tam położony i jeżeli wierzytelność, z tytułu której wypłacane są odsetki, jest faktycznie związana z takim zakładem. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 (Zyski przedsiębiorstw).

7. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba je wypłacająca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład, w związku z działalnością którego powstało zadłużenie, z tytułu którego są wypłacane odsetki i zapłata tych odsetek jest ponoszona przez ten zakład, to uważa się, że odsetki takie powstają w tym Państwie, w którym położony jest zakład.

8. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między osobą wypłacającą odsetki a rzeczywistym beneficjentem lub powiązań między tymi osobami a osobą trzecią, kwota odsetek, związanych z zadłużeniem, z tytułu którego są wypłacane, przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona pomiędzy osobą wypłacającą a rzeczywistym beneficjentem bez tych powiązań, wówczas postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie tylko do ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka

ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego z Umawiających się Państw, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

ARTYKUŁ 12 ZYSKI ODDZIAŁU

1. a) Spółka mająca siedzibę w jednym z Umawiających się Państw i posiadająca zakład w drugim Umawiającym się Państwie lub podlegająca opodatkowaniu w tym drugim Państwie w odniesieniu do jej dochodu netto, który może być opodatkowany w tym drugim Państwie zgodnie z postanowieniami artykułu 6 (Dochód z majątku nieruchomego) lub zgodnie z postanowieniami artykułu 14 ustęp 1 (Zyski z przeniesienia własności majątku), może zostać poddana w tym drugim Państwie dodatkowemu opodatkowaniu, oprócz podatku nakładanego stosownie do innych postanowień niniejszej Konwencji.

b) Jednakże, takie opodatkowanie może zostać nałożone:
 - i) wyłącznie na część zysków spółki podlegających przypisaniu zakładowi oraz na część dochodów, o których mowa w literze a), które podlegają opodatkowaniu zgodnie z postanowieniami artykułu 6 lub artykułu 14 ustęp 1, które w przypadku Stanów Zjednoczonych odpowiadają kwocie stanowiącej odpowiednik dywidendy od takich zysków lub dochodu, oraz w przypadku Polski, kwoty analogicznej do kwoty stanowiącej równowartość dywidendy; oraz
 - ii) według stawki nieprzekraczającej stawki określonej w artykule 10 ustęp 2 litera a) (Dywidendy).

2. Nadwyżkę, o ile taka występuje, kwoty odsetek podlegających przypisaniu do zysków spółki mającej siedzibę w Umawiającym się Państwie, które:
 - a) podlegają przypisaniu do zakładu położonego w drugim Umawiającym się Państwie (włącznie z zyskami, o których mowa w artykule 14 ustęp 4); lub
 - b) podlegają opodatkowaniu w drugim Umawiającym się Państwie zgodnie z postanowieniami artykułu 6 lub artykułu 14 ustęp 1,

ponad odsetki wypłacone z tytułu zadłużenia związanego z tym zakładem lub w przypadku zysków podlegających opodatkowaniu zgodnie z postanowieniami artykułu 6, lub artykułu 14 ustęp 1, ponad odsetki wypłacone z tytułu zadłużenia związanego z tym handlem lub działalnością gospodarczą w tym Państwie, uważa się za powstałą w tym Państwie oraz uzyskaną przez rzeczywistego beneficjenta mającego miejsce

zamieszkania lub siedzibę w pierwszym wymienionym Państwie. Podatek nałożony na takie odsetki zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu nie przekroczy odpowiednich stawek określonych w artykule 11 ustęp 2 (Odsetki).

ARTYKUŁ 13 NALEŻNOŚCI LICENCYJNE

1. Należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, takie należności mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli rzeczywisty beneficjent należności licencyjnych ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty należności licencyjnych brutto.

3. Określenie „należności licencyjne” użyte w tym artykule oznacza:

- a) wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane w związku z korzystaniem lub prawem do korzystania z wszelkich praw autorskich do dzieła literackiego, artystycznego, naukowego, lub innego (włącznie z filmami dla kin oraz filmami lub taśmami transmitowanymi w radio lub telewizji), patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii, lub procesu produkcyjnego, lub za informacje związane z doświadczeniem zawodowym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej;
- b) zyski osiągnięte z tytułu przeniesienia jakiegokolwiek własności, o której mowa w literze a), w zakresie, w jakim zysk jest uzależniony od produktywności, wykorzystania lub rozporządzenia własnością; oraz
- c) jakiegokolwiek płatności otrzymywane za użytkowanie lub prawo do użytkowania jakiegokolwiek urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli rzeczywisty beneficjent należności licencyjnych, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne faktycznie wiążą się z działalnością tego zakładu. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 (Zyski przedsiębiorstw).

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie wyłącznie w takim zakresie, w jakim takie należności licencyjne są płatnościami

dokonywanymi w związku z użytkowaniem lub prawem do użytkowania własności lub praw określonych w ustępie 3 w tym Umawiającym się Państwie.

6. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między osobą wypłacającą a rzeczywistym beneficjentem lub powiązań między tymi osobami a osobą trzecią, kwota należności licencyjnych płacona za korzystanie, prawo lub informację, przekracza kwotę, którą osoba wypłacająca należności i rzeczywisty beneficjent uzgodniliby bez tych powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

ARTYKUŁ 14

ZYSKI Z PRZENIESIENIA WŁASNOŚCI MAJĄTKU

1. Zyski osiągnane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z tytułu przeniesienia własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 (Dochód z majątku nieruchomego) i położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski osiągnane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce, które związane są z przeniesieniem prawa własności udziałów w nieruchomości w Stanach Zjednoczonych ("United States real property interest") mogą być opodatkowane przez Stany Zjednoczone i zgodnie z prawem wewnętrznym Stanów Zjednoczonych.

3. Zyski osiągnane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Stanach Zjednoczonych, z tytułu przeniesienia własności:

- a) udziałów (akcji), włącznie z prawami do nabycia udziałów (akcji), których więcej niż 50 procent wartości pochodzi bezpośrednio lub pośrednio z majątku nieruchomego położonego w Polsce; oraz
- b) udziałów w spółce osobowej lub funduszu powierniczym (trust), w takim zakresie, w jakim aktywa spółki osobowej lub funduszu powierniczego (trustu) składają się łącznie więcej niż w 50 procentach z majątku nieruchomego położonego w Polsce, lub z udziałów (akcji), o których mowa w literze a);

mogą być opodatkowane w Polsce.

4. Zyski z tytułu przeniesienia własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, łącznie z tymi zyskami, które pochodzą z tytułu przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo z całym przedsiębiorstwem) mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

5. Zyski osiągnięte przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z tytułu przeniesienia własności statków morskich lub statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym, lub majątku ruchomego związanego z eksploatowaniem takich statków morskich lub statków powietrznych, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

6. Zyski osiągnięte przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z tytułu przeniesienia własności kontenerów (włącznie z przyczepami, barkami oraz urządzeniami związanymi z transportem kontenerów) wykorzystywanych do transportu dóbr lub towarów w transporcie międzynarodowym, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie.

7. Zyski z tytułu przeniesienia własności majątku innego, niż wymieniony w ustępach 1, 2, 3, 4, 5 i 6 niniejszego artykułu podlegają opodatkowaniu wyłącznie w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę.

ARTYKUŁ 15 DOCHODY Z PRACY NAJEMNEJ

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 16 (Wynagrodzenia dyrektorów), 18 (Emerytury, ubezpieczenia społeczne, renty kapitałowe, alimenty, świadczenia na rzecz dzieci) i 19 (Funkcje publiczne), pensje, płace oraz inne podobne wynagrodzenia uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z wykonywaniem pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to otrzymane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenie uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z wykonywaniem pracy najemnej w drugim Umawiającym się Państwie, podlega opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca wynagrodzenia przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 183 dni w każdym dwunastomiesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym;
- b) wynagrodzenie jest wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie posiada miejsca zamieszkania ani siedziby w drugim Państwie; oraz
- c) wynagrodzenie nie jest ponoszone przez zakład, który pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, wynagrodzenie określone w ustępie 1, uzyskiwane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, w związku z wykonywaniem pracy najemnej na pokładzie statku morskiego lub statku powietrznego, eksploatowanego w transporcie międzynarodowym, jako członek załogi statku morskiego lub statku powietrznego, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

ARTYKUŁ 16 WYNAGRODZENIA DYREKTORÓW

Wynagrodzenia dyrektorów oraz inne podobne świadczenia uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu członkostwa w zarządzie spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.

ARTYKUŁ 17 ARTYŚCI I SPORTOWCY

1. Dochód osoby mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie uzyskany z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, osobiście wykonywanej w tym charakterze w drugim Umawiającym się Państwie, który zostałby zwolniony z opodatkowania w tym drugim Umawiającym się Państwie na podstawie postanowień artykułów 7 (Zyski przedsiębiorstw) oraz 15 (Dochód z pracy najemnej), może być opodatkowany w tym drugim Państwie, z wyjątkiem przypadku gdy kwota przychodów brutto uzyskanych przez takiego artystę lub sportowca, włącznie ze zwróconymi wydatkami lub wydatkami poniesionymi na jego rzecz, z tytułu takiej działalności, nie przekracza kwoty 20 tysięcy dolarów amerykańskich lub jej ekwiwalentu w polskim prawnym środku płatniczym w danym roku podatkowym, w którym przypada płatność.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością artysty lub sportowca, nie przypada na rzecz tego artysty lub sportowca, lecz innej osobie, wówczas dochód ten, bez względu na postanowienia artykułów 7 i 15 niniejszej Konwencji, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana, chyba że umowa, zgodnie z którą osobista działalność jest wykonywana, daje prawo tej innej osobie do wyznaczenia osoby fizycznej, która będzie wykonywać tę osobistą działalność.

ARTYKUŁ 18
EMERYTURY, UBEZPIECZENIA SPOŁECZNE, RENTY
KAPITAŁOWE, ALIMENTY, ŚWIADCZENIA NA RZECZ DZIECI

1. Emerytury, renty kapitałowe i inne podobne świadczenia wypłacane rzeczywistemu beneficjentowi mającemu miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, emerytury i inne podobne świadczenia powstające w Umawiającym się Państwie, które w momencie uzyskania byłyby zwolnione z opodatkowania gdyby rzeczywisty beneficjent miał miejsce zamieszkania w tym Państwie, są zwolnione z opodatkowania w Umawiającym się Państwie, w którym rzeczywisty beneficjent ma miejsce zamieszkania.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 1, płatności dokonywane przez Umawiające się Państwo zgodnie z postanowieniami przepisów o ubezpieczeniu społecznym lub podobnych przepisów tego Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie lub obywatelowi Stanów Zjednoczonych, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie.

4. Jeżeli osoba fizyczna, mająca miejsce zamieszkania w jednym z Umawiających się Państw, jest członkiem lub beneficjentem, lub uczestnikiem funduszu emerytalnego, mającego siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to dochód osiągnięty przez fundusz emerytalny może zostać opodatkowany jako dochód tej osoby fizycznej tylko w takim przypadku i, z zastrzeżeniem postanowień ustępu 1, w takim zakresie, w jakim dochód ten został wypłacony z funduszu emerytalnego osobie fizycznej, lub na jej rzecz (a nie przekazany do innego funduszu emerytalnego w tym drugim Umawiającym się Państwie).

5. Alimenty wypłacane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie oraz okresowe płatności na utrzymanie dziecka dokonywane zgodnie z postanowieniami pisemnej umowy o separacji lub orzeczeniem o rozwodzie, separacji lub przymusowym świadczeniu alimentacyjnym, wypłacane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, będą zwolnione z opodatkowania w obu Umawiających się Państwach. Określenie „alimenty” w rozumieniu niniejszego ustępu oznacza okresowe płatności dokonywane zgodnie z postanowieniami pisemnej umowy o separacji lub orzeczeniem o rozwodzie, separacji lub przymusowym świadczeniu alimentacyjnym, których odbiorca podlega opodatkowaniu, z uwagi na te płatności, zgodnie z prawem wewnętrznym Państwa, w którym ma on miejsce zamieszkania.

ARTYKUŁ 19 FUNKCJE PUBLICZNE

1. a) Pensje, płace oraz inne podobne wynagrodzenia, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ władzy rządowej i lokalnej osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub organu, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, z zastrzeżeniem litery b) niniejszego ustępu;
 - b) Jednakże, takie pensje, płace oraz inne podobne wynagrodzenia podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi te są świadczone w tym Państwie przez osobę, która ma miejsce zamieszkania w tym Państwie i która:
 - i) jest obywatelem tego Państwa; lub
 - ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.
-
2. a) Bez względu na postanowienia Artykułu 18 ustęp 1 (Emerytury, ubezpieczenia społeczne, renty kapitałowe, alimenty, świadczenia na rzecz dzieci), wszelkie emerytury, renty, renty kapitałowe i inne świadczenia o podobnym charakterze wypłacane lub pochodzące z funduszy utworzonych przez Umawiające się Państwo, lub jego jednostkę terytorialną albo organ władzy rządowej lub lokalnej (inne niż płatności, o których mowa w artykule 18 ustęp 2), osobie fizycznej z tytułu świadczenia usług na rzecz tego Państwa lub jego jednostki terytorialnej, lub organów, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie;
 - b) Jednakże, takie emerytury, renty i inne świadczenia o podobnym charakterze, podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba fizyczna posiada w nim miejsce zamieszkania i jest obywatelem tego Państwa.
-
3. Postanowienia artykułów 15 (Dochody z pracy najemnej), 16 (Wynagrodzenia dyrektorów), 17 (Artyści i sportowcy) i 18 (Emerytury, ubezpieczenia społeczne, renty kapitałowe, alimenty, świadczenia na rzecz dzieci) niniejszej Konwencji mają zastosowanie do pensji, wynagrodzeń, emerytur, rent i innych podobnych świadczeń wypłacanych z tytułu świadczenia usług pozostających w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ władzy lokalnej lub rządowej.

ARTYKUŁ 20 STUDENCI I PRAKTYKANCI

1. Świadczenia, inne niż wynagrodzenie za pracę, otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta, ucznia lub praktykanta, który ma lub miał bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, i który przebywa w pierwszym wymienionym Państwie głównie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli świadczenia te pochodzą ze źródeł spoza tego Państwa. Zwolnienie z opodatkowania, o którym mowa w niniejszym ustępie, stosuje się do praktykantów wyłącznie przez okres nie przekraczający jednego roku od dnia pierwszego przyjazdu do pierwszego wymienionego Państwa, w celu odbycia praktyki.

2. Dochody, będące wynagrodzeniem za pracę, osiągnane przez studenta, ucznia lub praktykanta, o którym mowa w ustępie 1, będą zwolnione z opodatkowania w Umawiającym się Państwie, w którym student, uczeń lub praktykant czasowo przebywa, do kwoty nieprzekraczającej rocznie łącznie 9 tysięcy dolarów amerykańskich lub jej ekwiwalentu w polskim prawnym środku płatniczym.

3. W rozumieniu niniejszego artykułu, praktykantem jest osoba fizyczna, która:

- a) przebywa czasowo w Umawiającym się Państwie w celu zapewnienia jej praktyki koniecznej do wykonywania przez nią zawodu lub uzyskania specjalizacji zawodowej; lub
- b) przebywa czasowo w Umawiającym się Państwie jako pracownik najemny, bądź kontraktowy, osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, głównie w celu nabycia doświadczenia o charakterze technicznym, zawodowym lub gospodarczym od osoby innej niż ta osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie (lub osoby powiązanej z tą osobą mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie).

ARTYKUŁ 21 INNE DOCHODY

1. Części dochodu otrzymane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, które zostały uzyskane przez rzeczywistego beneficjenta mającego miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie, bez względu na to, gdzie są osiągnane, nieobjęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej Konwencji, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania do dochodu innego niż dochód z majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 ustęp 2 (Dochód z majątku nieruchomego), jeżeli osoba osiągająca taki dochód, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony i gdy prawo lub majątek, z tytułu którego dochód jest wypłacany, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu. W takim przypadku, stosuje się postanowienia artykułu 7 (Zyski przedsiębiorstw).

ARTYKUŁ 22

OGRANICZENIE KORZYŚCI UMOWNYCH

1. Z zastrzeżeniem innych postanowień niniejszego artykułu, osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie nie będzie uprawniona do korzyści wynikających z niniejszej Konwencji, w innych przypadkach przyznanych osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, chyba że taka osoba jest „osobą uprawnioną do korzyści umownych” zgodnie z definicją, o której mowa w ustępie 2.

2. Osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie będzie osobą uprawnioną do korzyści umownych w danym roku podatkowym, jeżeli osoba ta jest:

- a) osobą fizyczną;
- b) Umawiającym się Państwem, jego jednostką terytorialną lub organem władz lokalnych, lub agencją lub organem tego Państwa, jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej;
- c) spółką, jeżeli:
 - i) podstawowy rodzaj jej akcji (oraz każdy nieproporcjonalny rodzaj akcji) jest przedmiotem regularnego obrotu na jednej lub więcej z uznanych giełd papierów wartościowych, oraz:
 - A) jej podstawowy rodzaj akcji znajduje się przede wszystkim w obrocie na jednej lub więcej z uznanych giełd papierów wartościowych znajdujących się w Umawiającym się Państwie, w którym spółka ma siedzibę (lub, w przypadku spółki mającej siedzibę w Polsce, na uznanej giełdzie papierów wartościowych znajdującej się w jednym z państw Unii Europejskiej lub w jakimkolwiek innym państwie będącym członkiem Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA), lub w przypadku spółki mającej siedzibę w Stanach Zjednoczonych, na uznanej giełdzie papierów

wartościowych znajdującej się w innym państwie, które jest członkiem Północnoamerykańskiego Układu Wolnego Handlu (NAFTA)); lub

- B) podstawowe miejsce zarządzania i kontroli nad spółką znajduje się w Umawiającym się Państwie, w którym ma ona siedzibę; lub
- ii) co najmniej 50 procent łącznych praw głosu i wartości akcji (oraz co najmniej 50 procent każdego nieproporcjonalnego rodzaju akcji) w spółce, należy bezpośrednio lub pośrednio do pięciu lub mniej spółek uprawnionych do korzyści umownych zgodnie z postanowieniami punktu i) niniejszej litery, pod warunkiem, iż w przypadku własności pośredniej, każdy z pośrednich właścicieli ma siedzibę w jednym z Umawiających się Państw;
- d) osobą, o której mowa w artykule 4 ustęp 2 (Miejsce zamieszkania lub siedziba), pod warunkiem, iż w przypadku osoby, o której mowa w literze a) tego ustępu, ponad 50 procent beneficjentów, lub członków, lub uczestników tej osoby jest osobami fizycznymi mającymi miejsce zamieszkania w jednym z Umawiających się Państw; lub
- e) osobą inną niż osoba fizyczna, jeżeli:
- i) przez co najmniej połowę dni w roku podatkowym, osoby mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Umawiającym się Państwie i uprawnione do korzyści wynikających z niniejszej Konwencji zgodnie z postanowieniami litery a), litery b), punktu i) litery c), litery d) niniejszego ustępu, posiadają bezpośrednio lub pośrednio akcje lub inne prawa udziałowe, stanowiące co najmniej 50 procent łącznego prawa głosu i wartości praw udziałowych (oraz co najmniej 50 procent każdego nieproporcjonalnego rodzaju akcji) osoby, pod warunkiem, iż w przypadku własności pośredniej, każdy z pośrednich właścicieli ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Umawiających się Państw; oraz
- ii) mniej, niż 50 procent dochodu brutto tej osoby w roku podatkowym, obliczonego na zasadach określonych przez państwo miejsca zamieszkania lub siedziby tej osoby, zostało wypłacone lub zarachowane, bezpośrednio lub pośrednio, na rzecz osób nie mających miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym z Umawiających się Państw i nie uprawnionych do korzyści wynikających z niniejszej Konwencji zgodnie z postanowieniami litery a), litery b), punktu i) litery c), litery d) niniejszego ustępu, w formie płatności podlegających odliczeniu dla celów podatków objętych postanowieniami niniejszej Konwencji w państwie miejsca zamieszkania lub

siedziby tej osoby (jednak z wyłączeniem płatności, określonych na zasadzie ceny rynkowej (arm's length), dokonywanych w toku zwykłej działalności gospodarczej za usługi lub aktywa materialne).

3. Spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na fakt, iż może nie być osobą uprawnioną do korzyści umownych, może skorzystać z przywilejów, które w innym przypadku byłyby przyznane niniejszą Konwencją osobom mającym siedzibę w Umawiającym się Państwie, w odniesieniu do danego dochodu, o ile spełni wszelkie inne określone warunki niezbędne dla skorzystania z takich przywilejów oraz:

- a) co najmniej 95 procent łącznego prawa głosu i wartości jej akcji (udziałów) (oraz co najmniej 50 procent każdego nieproporcjonalnego rodzaju akcji (udziałów)) należy bezpośrednio lub pośrednio do siedmiu lub mniej spółek będących beneficjentami ekwiwalentnymi; oraz
- b) mniej, niż 50 procent dochodu brutto tej spółki w roku podatkowym, ustalonego w państwie miejsca siedziby tej spółki, zostało wypłacone lub zarachowane, bezpośrednio lub pośrednio, na rzecz osób nie będących beneficjentami ekwiwalentnymi, w formie płatności podlegających odliczeniu dla celów podatków objętych postanowieniami niniejszej Konwencji w państwie siedziby tej spółki (jednak z wyłączeniem płatności, określonych na zasadzie ceny rynkowej (arm's length), dokonywanych w toku zwykłej działalności gospodarczej za usługi lub aktywa materialne).

4.
 - a) Osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie będzie mogła skorzystać z przywilejów przyznanych niniejszą Konwencją, w odniesieniu do danego dochodu uzyskanego w drugim Umawiającym się Państwie, bez względu na fakt, czy osoba ta jest osobą uprawnioną do korzyści umownych, jeżeli osoba ta aktywnie prowadzi handel lub działalność gospodarczą w pierwszym wymienionym Państwie (inną niż działalność gospodarcza polegająca na inwestowaniu lub zarządzaniu inwestycjami na własny rachunek, chyba że działalnością tą jest działalność bankowa, ubezpieczeniowa lub obrotu papierami wartościowymi, prowadzona przez bank, firmę ubezpieczeniową lub licencjonowanego maklera papierów wartościowych) oraz dochód uzyskany w drugim Umawiającym się Państwie został osiągnięty w związku lub przy okazji tego handlu lub działalności gospodarczej;
 - b) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga dochód z handlu lub działalności gospodarczej prowadzonej przez tę osobę w drugim Umawiającym się Państwie, lub uzyskuje dochód powstający w drugim Umawiającym się Państwie od osoby powiązanej, warunki określone w literze a) będą uważane za spełnione w odniesieniu do takiego dochodu wyłącznie w

przypadku, gdy wielkość handlu lub działalności gospodarczej prowadzonych przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w pierwszym wymienionym Umawiającym się Państwie jest istotna w stosunku do handlu lub działalności gospodarczej prowadzonych przez tę osobę, lub osobę powiązaną, w drugim Umawiającym się Państwie. Dla celów niniejszego ustępu, ocena istotności wielkości handlu lub działalności gospodarczej zostanie przeprowadzona na podstawie całokształtu faktów i okoliczności;

- c) Dla celów niniejszego ustępu, działalność wykonywana przez osoby powiązane z daną osobą, będzie uważana za wykonywaną przez tę osobę. Osoba będzie uważana za powiązaną z inną osobą, jeżeli posiada ona co najmniej jej 50 procent praw udziałowych (lub, w przypadku spółki, co najmniej 50 procent łącznego prawa głosu i wartości jej akcji, lub udziału w spółce), lub inna osoba posiada co najmniej 50 procent praw udziałowych (lub, w przypadku spółki, co najmniej 50 procent łącznego prawa głosu i wartości jej akcji, lub udziału w spółce) w każdej z tych osób. W każdym przypadku, osoba będzie uważana za powiązaną z inną osobą, jeżeli z całokształtu faktów i okoliczności wynika, iż osoba ta sprawuje kontrolę nad drugą osobą, lub obie osoby znajdują się pod kontrolą tej samej osoby lub osób trzecich.

5. Osoba mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie będzie mogła również skorzystać z przywilejów, w innym wypadku przyznanych niniejszą Konwencją osobom mającym siedzibę w tym Państwie, jeżeli osoba ta pełni funkcje siedziby głównej (headquarters company) dla wielonarodowej grupy przedsiębiorstw i osoba ta spełni wszelkie warunki niezbędne dla skorzystania z takich przywilejów, inne niż określone w niniejszym artykule. Osoba będzie uważana za siedzibę główną dla celów niniejszego ustępu, wyłącznie w przypadku, gdy:

- a) wykonuje istotną część całkowitego nadzoru oraz administrowania grupą, co może obejmować, jednakże nie może ograniczać się głównie do finansowania grupy;
- b) grupa przedsiębiorstw składa się z przedsiębiorstw mających siedzibę, oraz aktywnie zaangażowanych w działalność gospodarczą, w co najmniej pięciu państwach, a działalność gospodarcza prowadzona w każdym z tych pięciu państw (lub pięciu grup państw) generuje co najmniej 10 procent dochodu brutto grupy;
- c) działalność gospodarcza prowadzona w jakimkolwiek państwie innym niż Umawiające się Państwo, w którym spółka pełniąca funkcje siedziby głównej ma siedzibę, generuje mniej niż 50 procent dochodu brutto grupy;
- d) nie więcej niż 25 procent jej dochodu brutto zostało uzyskane w drugim Umawiającym się Państwie;

- e) osoba ta posiada i wykonuje niezależną, uznaniową władzę podczas pełnienia funkcji, o których mowa w literze a);
- f) osoba ta podlega takim samym zasadom opodatkowania w państwie swojej siedziby jak osoby, o których mowa w ustępie 4; oraz
- g) dochód uzyskany w drugim Umawiającym się Państwie został osiągnięty w związku, lub wynika z aktywnej działalności gospodarczej, o której mowa w literze b).

Jeżeli warunki dotyczące dochodu brutto określone w literach b), c) lub d) niniejszego ustępu nie zostały spełnione, to jednak będą uważane za spełnione w przypadku, gdy wymagane wskaźniki zostały spełnione w przypadku uśrednienia dochodu brutto w okresie czterech poprzednich lat.

6. Bez względu na uprzednie postanowienia niniejszego artykułu, w przypadku gdy przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa uzyskuje dochód w drugim Umawiającym się Państwie i dochód ten podlega przypisaniu do zakładu, który przedsiębiorstwo posiada w państwie trzecim, korzyści podatkowe, które w innym przypadku zostałyby przyznane na podstawie innych postanowień niniejszej Konwencji, nie zostaną przyznane w odniesieniu do tego dochodu, jeżeli zyski tego zakładu podlegają łącznej efektywnej stopie opodatkowania w pierwszym wymienionym Umawiającym się Państwie oraz trzecim państwie, która jest niższa niż 60 procent podstawowej stawki dotyczącej opodatkowania spółek, mającej zastosowanie w pierwszym wymienionym Umawiającym się Państwie. Jakikolwiek dywidendy, odsetki lub należności licencyjne, do których mają zastosowanie postanowienia niniejszego ustępu, podlegają opodatkowaniu w drugim Umawiającym się Państwie według stawki nieprzekraczającej 15 procent ich kwoty brutto. Jakikolwiek inny dochód, do którego mają zastosowanie postanowienia niniejszego ustępu, podlega opodatkowaniu na zasadach określonych w prawie wewnętrznym drugiego Umawiającego się Państwa, bez względu na jakiegokolwiek inne postanowienia Konwencji. Postanowienia niniejszego ustępu nie mają zastosowania, jeżeli:

- a) w przypadku należności licencyjnych, zostały one otrzymane jako wynagrodzenie za korzystanie lub prawo do korzystania, z wartości niematerialnych i prawnych wytworzonych lub rozwiniętych przez zakład; lub
- b) w przypadku każdego innego dochodu, został on uzyskany w drugim Umawiającym się Państwie w związku, lub wynika z prowadzenia przez zakład aktywnego handlu lub działalności gospodarczej w trzecim państwie (innych niż działalność gospodarcza polegająca na inwestowaniu, zarządzaniu inwestycjami lub zwykłym utrzymywaniu inwestycji na rzecz przedsiębiorstwa, chyba że tą działalnością jest obrót papierami wartościowymi, prowadzony przez licencjonowanego maklera papierów wartościowych).

7. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie nie jest osobą uprawnioną do korzyści umownych stosownie do postanowień

ustępu 2, ani też nie może skorzystać z przywilejów umownych, w odniesieniu do danego dochodu, na zasadach określonych w ustępie 3 niniejszego artykułu, to mimo to właściwy organ drugiego Umawiającego się Państwa może przyznać korzyści wynikające z niniejszej Konwencji, lub przywileje umowne w odniesieniu do danego dochodu, jeżeli ustali, iż jednym z głównych celów utworzenia, nabycia lub utrzymywania tej osoby oraz prowadzenia przez nią działalności, nie jest uzyskanie korzyści wynikających z niniejszej Konwencji.

Właściwy organ Państwa, w którym powstał dochód, przed zaprzeczeniem korzyści wynikających z Konwencji, przyznawanych na zasadach określonych w niniejszym ustępie, skonsultuje się z właściwym organem drugiego Państwa.

8. W rozumieniu niniejszego artykułu:

- a) określenie „uznana giełda papierów wartościowych” oznacza:
 - i) System NASDAQ należący do National Association of Securities Dealers, Inc. oraz jakąkolwiek giełdę papierów wartościowych zarejestrowaną przez U.S. Securities and Exchange Commission jako krajowa giełda papierów wartościowych, zgodnie z postanowieniami U.S. Securities Exchange Act z 1934 r.;
 - ii) Giełdę Papierów Wartościowych w Warszawie;
 - iii) giełdy papierów wartościowych zlokalizowane w Amsterdamie, Brukseli, Budapeszcie, Frankfurtcie, Londynie, mieście Meksyk, Montrealu, Paryżu, Toronto, Wiedniu i Zurychu;
 - iv) jakąkolwiek inną giełdę papierów wartościowych uzgodnioną przez właściwe organy;
- b) określenie „podstawowy rodzaj akcji” oznacza akcje zwykłe (ordinary lub common shares) w spółce, pod warunkiem, że ten rodzaj akcji reprezentuje większość praw głosu i wartości akcji w spółce. Jeżeli żaden z pojedynczych rodzajów akcji zwykłych nie reprezentuje większości prawa głosu i wartości akcji w spółce, „podstawowym rodzajem akcji” są te rodzaje akcji, które łącznie reprezentują większość prawa głosu i wartości akcji w spółce;
- c) określenie „nieproporcjonalny rodzaj akcji” oznacza jakikolwiek rodzaj akcji w spółce mającej siedzibę w jednym z Umawiających się Państw, który uprawnia akcjonariusza do nieproporcjonalnie wyższego udziału, poprzez dywidendy, wypłaty związane z umorzeniem lub w inny sposób, w przychodach generowanych w drugim Państwie przez określone aktywa lub działalność spółki;
- d) akcje spółki znajdują się „przede wszystkim w obrocie”, jeżeli liczba akcji w podstawowym pakiecie akcji spółki, które znajdują się w obrocie w danym roku podatkowym na wszystkich uznanych giełdach papierów wartościowych zlokalizowanych w Umawiającym się

Państwie, w którym spółka ma siedzibę (lub, w przypadku spółki mającej siedzibę w Polsce, na uznanych giełdach papierów wartościowych znajdujących się w Unii Europejskiej lub innym państwie będącym członkiem Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA), lub w przypadku spółki mającej siedzibę w Stanach Zjednoczonych, na uznanych giełdach papierów wartościowych znajdujących się w innym państwie, które jest członkiem Północnoamerykańskiego Układu Wolnego Handlu (NAFTA)), przekracza liczbę akcji w podstawowym pakiecie akcji spółki, które znajdują się w obrocie w danym roku podatkowym na giełdzie papierów wartościowych utworzonej w jakimkolwiek innym państwie;

- e) „podstawowe miejsce zarządzania i kontroli” nad spółką znajduje się w Umawiającym się Państwie, w którym spółka ta ma siedzibę, wyłącznie w przypadku, gdy organy wykonawcze oraz wyższa kadra zarządzająca wykonują w tym Państwie codzienne obowiązki związane z podejmowaniem strategicznych, finansowych i operacyjnych decyzji na rzecz spółki (włącznie z jej spółkami bezpośrednio lub pośrednio zależnymi) w większym zakresie niż w jakimkolwiek innym państwie, oraz pracownicy takich osób wykonują w tym Państwie codzienne obowiązki związane z przygotowaniem lub podejmowaniem tych decyzji w większym zakresie niż w jakimkolwiek innym państwie.
- f) określenie „beneficjent ekwiwalentny” oznacza osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie będącym członkiem Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) lub członkiem Północnoamerykańskiego Układu Wolnego Handlu (NAFTA), jednakże wyłącznie w przypadku, gdy taka osoba:
 - i) A) byłaby uprawniona do wszelkich korzyści umownych wynikających z pełnej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, państwo będące członkiem Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) lub członka Północnoamerykańskiego Układu Wolnego Handlu (NAFTA), z Państwem, od którego żąda się przyznania korzyści umownych wynikających z niniejszej Konwencji, na zasadach wynikających z przepisów analogicznych do postanowień litery a), litery b), punktu i) litery c), litery d) ustępu 2 niniejszego artykułu, pod warunkiem, że gdyby taka umowa nie zawierała pełnego artykułu regulującego ograniczenie korzyści umownych, osoba ta byłaby uprawniona do korzyści wynikających z niniejszej Konwencji na zasadach wynikających z postanowień litery a), litery b), punktu i) litery c), litery d) ustępu 2 niniejszego artykułu, gdyby ta osoba miała miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Państw na zasadach określonych w artykule 4 niniejszej Konwencji; oraz

- B) w odniesieniu do dochodu, o którym mowa w artykule 10 (Dywidendy), 11 (Odsetki) lub 13 (Należności licencyjne) niniejszej Konwencji, byłaby uprawniona na zasadach określonych w takiej umowie do zastosowania stawki podatkowej w odniesieniu do określonej kategorii dochodu, dla której ubiega się o przyznanie korzyści umownych wynikających z niniejszej Konwencji, która nie jest wyższa, aniżeli stawka mająca zastosowanie zgodnie z niniejszą Konwencją; lub
- ii) jest osobą mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, która jest uprawniona do korzyści wynikających z niniejszej Konwencji, na zasadach wynikających z postanowień litery a), litery b), punktu i) litery c), litery d) ustępu 2 niniejszego artykułu; oraz
- g) w odniesieniu do dywidend, odsetek oraz należności licencyjnych powstających w Polsce i uzyskanych przez spółkę uprawnioną mającą siedzibę w Stanach Zjednoczonych, spółka mająca siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej będzie uważana za spełniającą warunki określone w literze f) i) B) niniejszego ustępu dla celów określenia, czy taka spółka mająca siedzibę w Stanach Zjednoczonych jest uprawniona do korzyści umownych zgodnie z ustępem 3, jeżeli wypłata dywidend, odsetek lub należności licencyjnych powstających w Polsce i wypłaconych bezpośrednio takiej osobie mającej siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej, byłaby zwolniona z opodatkowania na zasadach określonych w jakiegokolwiek dyrektywie Unii Europejskiej, bez względu na to, że umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania zawarta przez Polskę z tym państwem członkowskim Unii Europejskiej przewiduje wyższą stawkę podatkową dla takiej płatności, niż stawka podatkowa mająca zastosowanie w odniesieniu do takiej spółki mającej siedzibę w Stanach Zjednoczonych, zgodnie z artykułem 10, 11 lub 13 niniejszej Konwencji.

ARTYKUŁ 23

UNIKANIE PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

1. W przypadku Polski, podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:
- a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji może być opodatkowany w Stanach Zjednoczonych, Polska zwolni taki

dochód z opodatkowania, z zastrzeżeniem postanowień litery b) niniejszego ustępu;

- b) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub zyski z przeniesienia własności majątku, które zgodnie z postanowieniami artykułów 10 (Dywidendy), 11 (Odsetki), 13 (Należności licencyjne), 14 (Zyski z przeniesienia własności majątku) lub 21 (Inne dochody) mogą być opodatkowane w Stanach Zjednoczonych, Polska zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu lub zysków z przeniesienia własności majątku tej osoby kwoty równej podatkowi zapłaconemu w Stanach Zjednoczonych. Jednakże takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na dochód lub zyski z przeniesienia własności majątku uzyskane w Stanach Zjednoczonych;
- c) Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem niniejszej Konwencji dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce jest zwolniony z opodatkowania w Polsce, wówczas Polska może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby, uwzględnić zwolniony dochód.

2. Zgodnie z postanowieniami prawa Stanów Zjednoczonych i z zachowaniem przewidzianych w nim ograniczeń (z uwzględnieniem dokonywanych zmian bez naruszenia podstawowych zasad) Stany Zjednoczone zezwolą obywatelom lub osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w Stanach Zjednoczonych na zaliczenie na poczet podatku Stanów Zjednoczonych, mającego zastosowanie do obywateli lub osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w Stanach Zjednoczonych:

- a) podatku od dochodu zapłaconego lub należnego w Polsce, przez taką osobę lub obywatela, lub w ich imieniu; oraz
- b) w przypadku spółki Stanów Zjednoczonych posiadającej co najmniej 10 procent prawa głosu w spółce mającej siedzibę w Polsce i z której spółka Stanów Zjednoczonych otrzymuje dywidendy, podatek dochodowy zapłacony lub należny w Polsce, przez lub w imieniu płatnika, w odniesieniu do zysków, z których wypłacane są dywidendy.

W rozumieniu niniejszego ustępu, podatki określone w artykule 2 ustęp 3 litera a) oraz ustęp 4 (Podatki, których dotyczy Konwencja), będą uważane za podatki od dochodu.

3. Dla celów ustępu 2 niniejszego artykułu, dochód brutto, określony zgodnie z postanowieniami prawa Stanów Zjednoczonych, uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Stanach Zjednoczonych, która zgodnie z niniejszą Konwencją może być opodatkowana w Polsce, będzie uważany za dochód ze źródeł położonych w Polsce.

4. W przypadku, gdy obywatel Stanów Zjednoczonych ma miejsce zamieszkania w Polsce:

- a) w odniesieniu do dochodów, które zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji są zwolnione z podatku Stanów Zjednoczonych, lub w stosunku do których znajduje zastosowanie obniżona stawka podatku Stanów Zjednoczonych w przypadku, gdy zostały one uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Polsce i niebędącą obywatelem Stanów Zjednoczonych, Polska zezwoli na zaliczenie na poczet podatku polskiego wyłącznie kwoty podatku zapłaconego, o ile został zapłacony, który Stany Zjednoczone mogą nałożyć zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji, innego aniżeli podatki, które mogą być nakładane wyłącznie z uwagi na obywatelstwo zgodnie z zasadami, o których mowa w artykule 1 ustęp 4 (Zakres ogólny);
- b) dla celów stosowania ustępu 2, w celu obliczenia podatku Stanów Zjednoczonych od części dochodów, o których mowa w literze a), Stany Zjednoczone zezwolą na zaliczenie na poczet podatku Stanów Zjednoczonych podatku od dochodu zapłaconego w Polsce, po uwzględnieniu zaliczenia o którym mowa w literze a); przyznane w ten sposób zaliczenie nie pomniejszy części podatku Stanów Zjednoczonych, które podlega zaliczeniu na poczet podatku polskiego stosownie do postanowień litery a); oraz
- c) wyłącznie dla celów unikania podwójnego opodatkowania w Stanach Zjednoczonych, o którym mowa w literze b), uważa się, że dochód o którym mowa w literze a) powstaje w Polsce w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla uniknięcia podwójnego opodatkowania takiego dochodu na zasadach określonych w literze b).

5. W przypadku, gdy osoba fizyczna, po zaprzestaniu posiadania miejsca zamieszkania w jednym z Umawiających się Państw, jest traktowana na zasadach określonych w prawie podatkowym tego Państwa jako zbywająca jakąkolwiek własność po cenie rynkowej i w związku z tym podlega opodatkowaniu w tym Państwie, taka osoba fizyczna może dokonać wyboru dla celów opodatkowania w drugim Umawiającym się Państwie, by być traktowanym w taki sposób, jak gdyby bezpośrednio przed zaprzestaniem posiadania miejsca zamieszkania w pierwszym wymienionym Państwie zbyła oraz ponownie nabyła taką własność za kwotę równą jej cenie rynkowej w tym czasie.

ARTYKUŁ 24 RÓWNE TRAKTOWANIE

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, jakim są lub mogą być poddani w takich samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa, w szczególności w odniesieniu do nieograniczonego obowiązku

podatkowego. Niniejsze postanowienie stosuje się również do osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mogą być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielenia osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek podatkowych, z uwagi na ich stan cywilny lub rodzinny, jakich Państwo to udziela osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

4. Z wyjątkiem przypadków stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1 (Przedsiębiorstwa powiązane), artykułu 11 ustęp 8 (Odsetki), artykułu 13 ustęp 6 (Należności licencyjne), odsetki, należności licencyjne i inne wypłaty ponoszone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków pierwszej wymienionej osoby, podlegają odliczeniu na takich samych warunkach, jakby były płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie. Podobnie, zobowiązania osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są odliczane przy określaniu podlegającego opodatkowaniu majątku pierwszej wymienionej osoby na takich samych warunkach, jakby były one zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w pierwszym wymienionym Państwie.

5. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał, w całości lub częściowo, bezpośrednio lub pośrednio, jest własnością lub jest kontrolowany przez jedną osobę lub większą liczbę osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w pierwszym wymienionym Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

6. Żadne postanowienia niniejszego artykułu nie mogą być rozumiane jako uniemożliwiające Umawiającemu się Państwu nałożenie podatku, o którym mowa w artykule 12 ustęp 1 (Zyski oddziału).

7. Bez względu na postanowienia artykułu 2 (Podatki, których dotyczy Konwencja), postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie do wszelkich podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nakładanych przez Umawiające się Państwa lub ich jednostki terytorialne albo organy lokalne.

ARTYKUŁ 25

PROCEDURA WZAJEMNEGO POROZUMIEWANIA

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw powodują lub spowodują dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z niniejszą Konwencją, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, oraz terminów przewidzianych w tym prawie dla złożenia wniosku o nadpłatę, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 24 ustęp 1, właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji.

2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i nie może sam spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa tak, aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą Konwencją. Każde osiągnięte porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy lub ograniczenia proceduralne przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Państw.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu Konwencji. Mogą one również wspólnie uzgodnić podjęcie środków w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu, w sytuacjach nieuregulowanych Konwencją.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą komunikować się bezpośrednio, jak również poprzez wspólną komisję składającą się z tych organów lub ich przedstawicieli, w celu osiągnięcia porozumienia w rozumieniu poprzednich ustępów.

ARTYKUŁ 26

WYMIANA INFORMACJI

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej Konwencji albo dla wykonywania lub wdrażania wewnętrznego ustawodawstwa Umawiających się Państw dotyczącego podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nałożonych przez Umawiające się Państwo w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z Konwencją, włącznie z informacjami dotyczącymi wymiaru lub poboru, egzekucji lub ściągania albo rozpatrywania odwołań w zakresie podatków. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułu 1 ustęp 1 (Zakres ogólny) i artykułu 2 (Podatki, których dotyczy Konwencja).

2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, lub administrowaniem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków, których dotyczy ustęp 1, lub sprawowaniem nadzoru nad tymi funkcjami. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych.

3. Postanowienia uprzednich ustępów nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

4. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji, aby ją uzyskać nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim, podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 3, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

5. Postanowienia ustępu 3 w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wnioskowanej przez drugie Umawiające się Państwo z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie.

6. Na wyraźny wniosek właściwego organu Umawiającego się Państwa, właściwy organ drugiego Umawiającego się Państwa dostarczy na podstawie niniejszego artykułu, informacje w formie zeznań świadków i uwierzytelnionych kopii niezredagowanych oryginalnych dokumentów (włącznie z księgami, dokumentami, oświadczeniami, aktami, sprawozdaniami oraz pismami).

7. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą osiągnąć porozumienie w zakresie sposobu stosowania niniejszego artykułu, włącznie z porozumieniem dotyczącym porównywalnego zakresu pomocy udzielanej każdemu z Umawiających się Państw, jednakże w żadnym przypadku brak takiego porozumienia nie zwalnia Umawiającego się Państwa od zobowiązań wynikających z niniejszego artykułu.

ARTYKUŁ 27

CZŁONKOWIE MISJI DYPLMATYCZNYCH ORAZ URZĘDÓW KONSULARNYCH

Żadne postanowienia niniejszej Konwencji nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących członkom misji dyplomatycznych, stałych przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

ARTYKUŁ 28

WEJŚCIE W ŻYCIE

1. Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji zgodnie z odpowiednimi procedurami każdego z Umawiających się Państw. Umawiające się Państwa wymienia drogą dyplomatyczną noty, informując się wzajemnie, iż odpowiednie procedury zostały spełnione.

2. Niniejsza Konwencja wejdzie w życie w dniu późniejszej notyfikacji, o której mowa w ustępie 1, przy czym jej postanowienia będą miały zastosowanie:

- a) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do kwot wypłacanych lub zaliczanych w pierwszym dniu, lub po tym dniu, drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie; oraz
- b) w odniesieniu do pozostałych podatków, do okresów podatkowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu, następującym po dniu, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie.

3. Postanowienia Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki o uniknięciu podwójnego opodatkowania i zapobieżeniu uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Waszyngtonie dnia 8 października 1974 r. (zwanej dalej Umową z 1974 r.) przestaną mieć zastosowanie w odniesieniu do jakichkolwiek podatków od dnia, w

którym niniejsza Konwencja zacznie mieć zastosowanie w odniesieniu do tych podatków zgodnie z postanowieniami ustępu 2 niniejszego artykułu. Umowa z 1974 r. przestanie obowiązywać w ostatnim dniu, w którym ma zastosowanie w odniesieniu do jakichkolwiek podatków na zasadach określonych w poprzednich postanowieniach niniejszego ustępu.

4. Bez względu na wejście w życie niniejszej Konwencji osoba fizyczna, która w dniu wejścia w życie niniejszej Konwencji była uprawniona do korzyści wynikających z postanowień artykułu 17 (Nauczyciele), artykułu 18 (Studenci i praktykanci) lub artykułu 19 (Pracownicy państwowi) Umowy z 1974 r., może kontynuować uprawnienie do tych korzyści do czasu, gdy taka osoba fizyczna utraciłaby takie uprawnienia, gdyby Umowa z 1974 r. pozostawała w mocy.

ARTYKUŁ 29 WYPOWIEDZENIE

Niniejsza Konwencja pozostaje w mocy do czasu jej wypowiedzenia przez jedno z Umawiających się Państw. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć niniejszą Konwencję przekazując notę w drodze dyplomatycznej drugiemu Umawiającemu się Państwu w dniu lub przed 30 dniem czerwca każdego roku kalendarzowego rozpoczynającego się po roku, w którym niniejsza Konwencja weszła w życie. W takim przypadku, niniejsza Konwencja przestanie mieć zastosowanie:

- a) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do kwot wypłacanych lub zaliczanych w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po dniu, w którym nota została przekazana; oraz
- b) w odniesieniu do pozostałych podatków, do okresów podatkowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po dniu, w którym nota została przekazana.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni przedstawiciele obu Umawiających się Państw podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w Warszawie..... dnia 13 lutego..... 2013 roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i angielskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne.

W IMIENIU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ:

Maciej Głuch

W IMIENIU
STANÓW ZJEDNOCZONYCH
AMERYKI:

Sheldon M...

**CONVENTION BETWEEN
THE REPUBLIC OF POLAND
AND
THE UNITED STATES OF AMERICA
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE
PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME**

The Republic of Poland and the United States of America, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

ARTICLE 1 GENERAL SCOPE

1. This Convention shall apply only to persons who are residents of one or both of the Contracting States, except as otherwise provided in the Convention.
2. This Convention shall not restrict in any manner any benefit now or hereafter accorded:
 - a) by the laws of either Contracting State; or
 - b) by any other agreement to which both Contracting States are parties.
3.
 - a) Notwithstanding the provisions of subparagraph b) of paragraph 2 of this Article:
 - i) for purposes of paragraph 3 of Article XXII (Consultation) of the General Agreement on Trade in Services (GATS), the Contracting States agree that any question arising as to the interpretation or application of this Convention and, in particular, whether a taxation measure is within the scope of this Convention, shall be determined exclusively in accordance with the provisions of Article 25 (Mutual Agreement Procedure) of this Convention; and
 - ii) the provisions of Article XVII of the General Agreement on Trade in Services (GATS) shall not apply to a taxation measure unless the competent authorities agree that the measure is not within the scope of Article 24 (Non-Discrimination) of this Convention.
 - b) For the purposes of this paragraph, a "measure" is a law, regulation, rule, procedure, decision, administrative action, or any similar provision or action.
4. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, and except to the extent provided in paragraph 5, this Convention shall not affect the taxation by a Contracting State of its residents (as determined under Article 4 (Resident)) and its citizens. Notwithstanding the other provisions of this Convention, a former citizen or former long-term resident of a Contracting State may, for the period of ten years following the loss of such status, be taxed in accordance with the laws of that Contracting State, but only on income from sources within that Contracting State (including income deemed to arise from sources within that Contracting State under the domestic law of that Contracting State).
5. The provisions of paragraph 4 shall not affect:
 - a) the benefits conferred by a Contracting State under paragraph 2 of Article 9 (Associated Enterprises), paragraphs 2, 3 and 5 of Article 18 (Pensions,

Social Security, Annuities, Alimony, and Child Support), and Articles 23 (Elimination of Double Taxation), 24 (Non-Discrimination), and 25 (Mutual Agreement Procedure); and

- b) the benefits conferred by a Contracting State under Articles 19 (Government Service), 20 (Students and Trainees), and 27 (Members of Diplomatic Missions and Consular Posts), upon individuals who are neither citizens of, nor have been admitted for permanent residence in, that State.
- 6.
- a) Except as provided in subparagraph b), an item of income, profit or gain derived through an entity that is fiscally transparent under the laws of either Contracting State shall be considered to be derived by a resident of a Contracting State to the extent that the item is treated for purposes of the taxation law of such Contracting State as the income, profit or gain of a resident.
 - b) Subparagraph a) shall not apply to an item of income, profit or gain if the entity described in subparagraph a) is not fiscally transparent under the laws of the State in which the income, profit or gain arises, is organized in a third state, and is eligible for benefits under a convention for the avoidance of double taxation between the third state and the State in which the income, profit or gain arises with respect to that item of income, profit or gain that are more favorable than the benefits provided by the provisions of this Convention with respect to that item.

ARTICLE 2 TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed by a Contracting State irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of property.
3. The existing taxes to which this Convention shall apply are:
 - a) in the case of Poland:
 - i) the personal income tax, and
 - ii) the corporate income tax,(hereinafter referred to as "Polish tax");

- b) in the case of the United States:
 - i) the Federal income taxes imposed by the Internal Revenue Code (but excluding social security and unemployment taxes), and
 - ii) the taxes imposed with respect to private foundations under sections 4940 through 4948 of the Internal Revenue Code,

(hereinafter referred to as "United States tax").

- 4. This Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

ARTICLE 3 GENERAL DEFINITIONS

- 1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a) the term "person" includes an individual, an estate, a trust, a partnership, a company, and any other body of persons;
 - b) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes according to the laws of the state in which it is organized;
 - c) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State, and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State; the terms also include an enterprise carried on by a resident of a Contracting State through an entity that is treated as fiscally transparent in that Contracting State;
 - d) the term "enterprise" applies to the carrying on of any business;
 - e) the term "business" includes the performance of professional services and of other activities of an independent character;
 - f) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft, except when such transport is solely between places in a Contracting State;
 - g) the term "competent authority" means:

- i) in the case of Poland, the Minister of Finance or his authorized representative; and
 - ii) in the case of the United States, the Secretary of the Treasury or his delegate;
- h) the term "Poland" means the Republic of Poland, including the territorial sea thereof and any area outside the territorial sea of the Republic of Poland designated under its laws and in accordance with international law as an area within which the sovereign rights of the Republic of Poland with respect to the sea bed and subsoil and their natural resources may be exercised;
- i) the term "United States" means the United States of America, and includes the states thereof and the District of Columbia; such term also includes the territorial sea thereof and the sea bed and subsoil of the submarine areas adjacent to that territorial sea, over which the United States may exercise sovereign rights in accordance with international law; the term, however, does not include Puerto Rico, the Virgin Islands, Guam or any other United States possession or territory;
- j) the term "national" of a Contracting State means:
- i) any individual possessing the nationality or citizenship of that State; and
 - ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in that State;
- k) the term "pension fund" means any person established in a Contracting State that is:
- i) generally exempt from income taxation in that State; and
 - ii) operated principally either:
 - A) to administer or provide pension or retirement benefits; or
 - B) to earn income for the benefit of one or more persons described in clause A);
- l) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean the Republic of Poland or the United States, as the context requires.

2. As regards the application of this Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the laws of that State for the purposes of the taxes to which this

Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

ARTICLE 4 RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, citizenship, place of management, place of incorporation, or any other criterion of a similar nature, and also includes that Contracting State and any political subdivision or local and governmental authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or of profits attributable to a permanent establishment in that State.

2. The term "resident of a Contracting State" includes:

- a) a pension fund established in that State; and
- b) an organization that is established and maintained in that State exclusively for religious, charitable, scientific, artistic, cultural, or educational purposes,

notwithstanding that all or part of its income or gains may be exempt from tax under the domestic law of that State.

3. Where, by reason of the provisions of paragraph 1, an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (center of vital interests);
- b) if the State in which he has his center of vital interests cannot be determined, or if he does not have a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
- c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
- d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall endeavor to settle the question by mutual agreement.

4. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a company is a resident of both Contracting States, then if it is created or organized under the laws of one of the Contracting States or a political subdivision thereof, but not under the laws of the other Contracting State or a political subdivision thereof, such company shall be deemed to be a resident only of the first-mentioned Contracting State.

5. Where by reason of the provisions of paragraphs 1, 2 or 4 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement endeavor to determine the mode of application of this Convention to that person.

ARTICLE 5 PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop; and
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry, or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site, construction, assembly or installation project, or an installation or drilling rig or ship used for the exploration of natural resources, constitutes a permanent establishment only if it lasts, or the exploration activity continues for more than twelve months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of the activities mentioned in subparagraphs a) through e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has and habitually exercises in a Contracting State an authority to conclude contracts on behalf of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities that the person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 that, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent, or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company that is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company that is a resident of the other Contracting State, or that carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not be taken into account in determining whether either company has a permanent establishment in that other State.

ARTICLE 6 INCOME FROM REAL PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from real property including income from agriculture or forestry, situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term "real property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to real property (including livestock and equipment used in agriculture and forestry), rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of real property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships and aircraft shall not be regarded as real property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of real property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from real property of an enterprise.

ARTICLE 7 BUSINESS PROFITS

1. Profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits that are attributable to the permanent establishment in accordance with the provisions of paragraph 2 may be taxed in that other State.
2. For the purposes of this Article, the profits that are attributable in each Contracting State to the permanent establishment referred to in paragraph 1 are the profits it might be expected to make, in particular in its dealings with other parts of the enterprise, if it were a separate and independent enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions, taking into account the functions performed, assets used and risks assumed by the enterprise through the permanent establishment and through the other parts of the enterprise.
3. Where, in accordance with paragraph 2, a Contracting State adjusts the profits that are attributable to a permanent establishment of an enterprise of one of the Contracting States and taxes accordingly profits of the enterprise that have been charged to tax in the other State, the other Contracting State shall, to the extent necessary to eliminate double taxation, make an appropriate adjustment if it agrees with the adjustment made by the first-mentioned State; if

the other Contracting State does not so agree, the Contracting States shall eliminate any double taxation resulting therefrom by mutual agreement.

4. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

5. In applying this Article, paragraph 6 of Article 10 (Dividends), paragraph 6 of Article 11 (Interest), paragraph 4 of Article 13 (Royalties), paragraph 4 of Article 14 (Capital Gains) and paragraph 2 of Article 21 (Other Income), any income or gain attributable to a permanent establishment during its existence is taxable in the Contracting State where such permanent establishment is situated even if the payments are deferred until such permanent establishment has ceased to exist.

ARTICLE 8 SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. For purposes of this Article, profits from the operation of ships or aircraft include, but are not limited to:

- a) profits from the rental of ships or aircraft on a full basis;
- b) profits from the rental on a bareboat basis of ships or aircraft if the rental income is incidental to profits from the operation of ships or aircraft in international traffic; and
- c) profits from the rental on a bareboat basis of ships or aircraft if such ships or aircraft are operated in international traffic by the lessee.

Profits derived by an enterprise from the inland transport of property or passengers within either Contracting State shall be treated as profits from the operation of ships or aircraft in international traffic if such transport is undertaken as part of international traffic.

3. Profits of an enterprise of a Contracting State from the use, maintenance, or rental of containers (including trailers, barges, and related equipment for the transport of containers) shall be taxable only in that Contracting State, where such use, maintenance or rental, as the case may be, is incidental to the operation of ships or aircraft in international traffic.

4. The provisions of paragraph 1 shall also apply to the proportionate share of profits from the participation in a pool, a joint business, or an international operating agency.

ARTICLE 9 ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where:
 - a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or
 - b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations that differ from those that would be made between independent enterprises, then any profits that, but for those conditions, would have accrued to one of the enterprises, but by reason of those conditions have not so accrued, may be included by a Contracting State in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State, and taxes accordingly, profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State, and the other Contracting State agrees that the profits so included are profits that would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those that would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

ARTICLE 10 DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company that is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, except as otherwise provided, the tax so charged shall not exceed:

- a) 5 percent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company that owns directly at least 10 percent of the voting stock of the company paying the dividends;
- b) 15 percent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, dividends shall not be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident if:

- a) the beneficial owner of the dividends is a pension fund that is a resident of the other Contracting State; and
- b) such dividends are not derived from carrying on of a trade or business by the pension fund or through an associated enterprise.

4. a) Subparagraph a) of paragraph 2 shall not apply in the case of dividends paid by a U.S. Regulated Investment Company (RIC) or a U.S. Real Estate Investment Trust (REIT). In the case of dividends paid by a RIC, subparagraph b) of paragraph 2 and paragraph 3 shall apply. In the case of dividends paid by a REIT, subparagraph b) of paragraph 2 and paragraph 3 shall apply only if:

- i) the beneficial owner of the dividends is an individual or pension fund, in either case holding an interest of not more than 10 percent in the REIT;
 - ii) the dividends are paid with respect to a class of stock that is publicly traded and the beneficial owner of the dividends is a person holding an interest of not more than 5 percent of any class of the REIT's stock; or
 - iii) the beneficial owner of the dividends is a person holding an interest of not more than 10 percent in the REIT and the REIT is diversified.
- b) For purposes of this paragraph, a REIT shall be "diversified" if the value of no single interest in real property exceeds 10 percent of its total interests in real property. For the purposes of this rule, foreclosure property shall not be considered an interest in real property. Where a REIT holds an interest in a partnership, it shall be treated as owning directly a proportion of the partnership's interests in real property corresponding to its interest in the partnership.

- c) The rules of this paragraph shall also apply to dividends paid by companies resident in Poland that the competent authorities have determined by mutual agreement are similar to the United States companies referred to in this paragraph.

5. For purposes of this Article, the term "dividends" means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights that is subjected to the same taxation treatment as income from shares under the laws of the State of which the payer is a resident.

6. The provisions of paragraphs 2 through 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) shall apply.

7. A Contracting State may not impose any tax on dividends paid by a resident of the other State, except insofar as the dividends are paid to a resident of the first-mentioned State or the dividends are attributable to a permanent establishment situated therein, nor may it impose tax on a corporation's undistributed profits, except as provided in paragraph 1 of Article 12 (Branch Profits), even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in that State.

ARTICLE 11 INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 percent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest described in paragraph 1 shall be taxable only in the Contracting State in which the recipient is a resident if the beneficial owner of the interest is a resident of that State, and:

- a) is that Contracting State or the central bank, a political subdivision, local authority or statutory body thereof;
- b) the interest is paid by the Contracting State in which the interest arises or by the central bank, a political subdivision, local authority or statutory body

thereof;

- c) the interest is paid in respect of a loan, debt-claim or credit that is owed to, or made, provided, guaranteed or insured by, that Contracting State or a political subdivision, local authority, statutory body or export financing agency thereof;
- d) is a pension fund, but only if the pension fund does not derive the interest from the carrying on of a business, directly or indirectly; or
- e) is either:
 - i) a bank;
 - ii) an insurance company; or
 - iii) an enterprise that is unrelated to the payer of the interest, and that substantially derives its gross income from the active and regular conduct of a lending or finance business (other than a bank within the meaning of clause i) of this subparagraph). For purposes of this subparagraph e)iii), the term "lending or finance business" includes the business of:
 - A) making loans;
 - B) purchasing or discounting accounts receivable, notes, or installment obligations;
 - C) engaging in finance leasing (including purchasing, servicing, and disposing of finance leases and related leased assets);
 - D) issuing letters of credit or providing guarantees; or
 - E) providing charge and credit card services.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 2 and 3:

- a) interest paid by a resident of a Contracting State and that is determined with reference to receipts, sales, income, profits or other cash flow of the debtor or a person related to the debtor, to any change in the value of any property of the debtor or a person related to the debtor or to any dividend, partnership distribution or similar payment made by the debtor or a person related to the debtor, and paid to a resident of the other Contracting State also may be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner is a resident of the other Contracting State,

the gross amount of the interest may be taxed at a rate not exceeding 15 percent; and

- b) a Contracting State may tax, in accordance with its domestic law, interest accrued with respect to the ownership interests in an arrangement used for the securitization of real estate mortgages or other assets, to the extent that the amount of the interest accrued exceeds the return on comparable debt instruments as specified by the domestic law of that State.

5. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums or prizes attaching to such securities, bonds or debentures, as well as all other income which, under the taxation law of the Contracting State in which the income arises, is assimilated to income from money lent. Income dealt with in Article 10 (Dividends) and penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purposes of this Convention.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 12 BRANCH PROFITS

1.
 - a) A company that is a resident of one of the Contracting States and that has a permanent establishment in the other Contracting State or that is subject to tax in that other State on a net basis on its income that may be taxed in that other State under Article 6 (Income from Real Property) or under paragraph 1 of Article 14 (Capital Gains) may be subject in that other State to a tax in addition to the tax allowable under the other provisions of this Convention.
 - b) Such tax, however, may be imposed:
 - i) on only the portion of the business profits of the company attributable to the permanent establishment and the portion of the income referred to in subparagraph a) that is subject to tax under Article 6 or under paragraph 1 of Article 14 that, in the case of the United States, represents the dividend equivalent amount of such profits or income and, in the case of Poland, is an amount that is analogous to the dividend equivalent amount; and
 - ii) at a rate not in excess of the rate specified in paragraph 2 a) of Article 10 (Dividends).
2. The excess, if any, of the amount of interest allocable to the profits of a company resident in a Contracting State that are:
 - a) attributable to a permanent establishment in the other Contracting State (including gains under paragraph 4 of Article 14); or
 - b) subject to tax in the other Contracting State under Article 6 or paragraph 1 of Article 14,

over the interest paid on indebtedness related to that permanent establishment, or in the case of profits subject to tax under Article 6 or paragraph 1 of Article 14, over the interest paid on indebtedness related to that trade or business in that State shall be deemed to arise in that State and be beneficially owned by a resident of the first-mentioned State. The tax imposed under this Article on such interest shall not exceed the applicable rates provided in paragraph 2 of Article 11 (Interest).

ARTICLE 13 ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 percent of the gross amount of the royalties.
3. The term "royalties" as used in this Article means:
 - a) payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic, scientific or other work (including cinematographic films or radio or television broadcasting tapes), any patent, trademark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience;
 - b) gain derived from the alienation of any property described in subparagraph a), to the extent that such gain is contingent on the productivity, use, or disposition of the property; and
 - c) payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use any industrial, commercial, or scientific equipment.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State only to the extent that such royalties are payments made as consideration for the use of, or the right to use, property or rights described in paragraph 3 within that Contracting State.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right, or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of the Convention.

ARTICLE 14 CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of real property referred to in Article 6 (Income from Real Property) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains derived by a resident of Poland that are attributable to the alienation of a United States real property interest may be taxed by the United States in accordance with its domestic law.

3. Gains derived by a resident of the United States from the alienation of:

- a) shares, including rights to acquire shares, deriving more than 50 percent of their value directly or indirectly from real property situated in Poland; and
- b) an interest in a partnership or trust to the extent that the assets of the partnership or trust consist in aggregate more than 50 percent of real property situated in Poland, or of shares referred to subparagraph a);

may be taxed in Poland.

4. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment that an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.

5. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that State.

6. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of containers (including trailers, barges, and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise in international traffic shall be taxable only in that Contracting State.

7. Gains from the alienation of any property other than property referred to in paragraphs 1, 2, 3, 4, 5 and 6 of this Article shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

ARTICLE 15 INCOME FROM EMPLOYMENT

1. Subject to the provisions of Articles 16 (Directors' Fees), 18 (Pensions, Social Security, Annuities, Alimony, and Child Support) and 19 (Government Service), salaries, wages, and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned;
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration described in paragraph 1 that is derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic as a member of the complement of the ship or aircraft shall be taxable only in that State.

ARTICLE 16 DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company that is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

ARTICLE 17
ENTERTAINERS AND SPORTSMEN

1. Income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theater, motion picture, radio, or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, which income would be exempt from tax in that other Contracting State under the provisions of Articles 7 (Business Profits) and 15 (Income from Employment) may be taxed in that other State, except where the amount of the gross receipts derived by such entertainer or sportsman, including expenses reimbursed to him or borne on his behalf, from such activities does not exceed twenty thousand United States dollars (\$20,000) or its equivalent in Polish legal tender for the taxable year of the payment.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 15 of this Convention, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised unless the contract pursuant to which the personal activities are performed allows that other person to designate the individual who is to perform the personal activities.

ARTICLE 18
PENSIONS, SOCIAL SECURITY, ANNUITIES,
ALIMONY, AND CHILD SUPPORT

1. Pensions, annuities and other similar payments made to and beneficially owned by a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other similar payments arising in a Contracting State that, when received, would be exempt from taxation in that State if the beneficial owner were a resident thereof shall be exempt from taxation in the Contracting State of which the beneficial owner is a resident.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, payments made by a Contracting State under the provisions of the social security or similar legislation of that State to a resident of the other Contracting State or to a citizen of the United States may be taxable only in the first-mentioned State.
4. Where an individual who is a resident of one of the Contracting States is a member or beneficiary of, or participant in, a pension fund that is a resident of the other Contracting State, income earned by the pension fund may be taxed as income of that individual only when, and, subject to the provisions of paragraph 1, to the extent that, it is paid to, or for the benefit of, that individual from the pension fund (and not transferred to another pension fund in that other Contracting State).

5. Alimony paid by a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State and periodic payments for the support of a child made pursuant to a written separation agreement or a decree of divorce, separate maintenance, or compulsory support, paid by a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State, shall be exempt from tax in both Contracting States. The term "alimony" as used in this paragraph means periodic payments made pursuant to a written separation agreement or a decree of divorce, separate maintenance, or compulsory support, which payments are taxable to the recipient under the laws of the State of which he is a resident.

ARTICLE 19 GOVERNMENT SERVICE

1.
 - a) Salaries, wages and other similar remuneration, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local and governmental authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State, subject to subparagraph b) of this paragraph.
 - b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - i) is a national of that State; or
 - ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2.
 - a) Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of Article 18 (Pensions, Social Security, Annuities, Alimony, and Child Support), any pensions, annuities and other similar payments paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local and governmental authority thereof (other than a payment to which paragraph 2 of Article 18 applies) to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
 - b) However, such pensions, annuities and other similar payments shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of that State.
3. The provisions of Articles 15 (Income from Employment), 16 (Director's Fees), 17 (Entertainers and Sportsmen) and 18 (Pensions, Social Security, Annuities, Alimony, and Child Support) of this Convention shall apply to salaries, wages, pensions and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local and governmental authority thereof.

ARTICLE 20 STUDENTS AND TRAINEES

1. Payments, other than remuneration for personal services, received by a student, pupil or business trainee who is, or was immediately before visiting a Contracting State, a resident of the other Contracting State, and who is present in the first-mentioned State for the primary purpose of his education or training, shall not be taxed in that State, provided that such payments arise outside that State and are for the purpose of his maintenance, education or training. The exemption from tax provided by this paragraph shall apply to a business trainee only for a period of time not exceeding one year from the date the business trainee first arrives in the first-mentioned Contracting State for the purpose of training.

2. A student, pupil or business trainee within the meaning of paragraph 1 shall be exempt from tax by the Contracting State in which the individual is temporarily present with respect to income from personal services in an aggregate amount equal to \$9,000 or its equivalent in Polish legal tender annually.

3. For purposes of this Article, a business trainee is an individual:

- a) who is temporarily in a Contracting State for the purpose of securing training required to qualify the individual to practice a profession or professional specialty; or
- b) who is temporarily in a Contracting State as an employee of, or under contract with, a resident of the other Contracting State, for the primary purpose of acquiring technical, professional, or business experience from a person other than that resident of the other Contracting State (or a person related to such resident of the other Contracting State).

ARTICLE 21 OTHER INCOME

1. Items of income received by a resident of a Contracting State that are beneficially owned by a resident of that State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from real property as defined in paragraph 2 of Article 6 (Income from Real Property), if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) shall apply.

ARTICLE 22 LIMITATION ON BENEFITS

1. Except as otherwise provided in this Article, a resident of a Contracting State shall not be entitled to the benefits of this Convention otherwise accorded to residents of a Contracting State unless such resident is a "qualified person" as defined in paragraph 2.

2. A resident of a Contracting State shall be a qualified person for a taxable year if the resident is:

- a) an individual;
- b) a Contracting State, or a political subdivision or local authority thereof, or an agency or instrumentality of that State, subdivision or authority;
- c) a company, if:
 - i) the principal class of its shares (and any disproportionate class of shares) is regularly traded on one or more recognized stock exchanges, and either:
 - A) its principal class of shares is primarily traded on one or more recognized stock exchanges located in the Contracting State of which the company is a resident (or, in the case of a company resident in Poland, on a recognized stock exchange located within the European Union or in any other European Free Trade Association (EFTA) state or, in the case of a company resident in the United States, on a recognized stock exchange located in another state that is a party to the North American Free Trade Agreement (NAFTA)); or
 - B) the company's primary place of management and control is in the Contracting State of which it is a resident; or
 - ii) at least 50 percent of the aggregate voting power and value of the shares (and at least 50 percent of any disproportionate class of shares) in the company is owned directly or indirectly by five or fewer companies entitled to benefits under clause i) of this subparagraph, provided that, in the case of indirect ownership, each intermediate owner is a resident of either Contracting State;
- d) a person described in paragraph 2 of Article 4 (Resident), provided that, in the case of a person described in subparagraph a) of that paragraph, more than 50 percent of the person's beneficiaries, members or participants are individuals resident in either Contracting State; or

- e) a person other than an individual, if:
 - i) on at least half the days of the taxable year, persons who are residents of that Contracting State and that are entitled to the benefits of this Convention under subparagraph a), subparagraph b), clause i) of subparagraph c), or subparagraph d) of this paragraph own, directly or indirectly, shares or other beneficial interests representing at least 50 percent of the aggregate voting power and value (and at least 50 percent of any disproportionate class of shares) of the person, provided that, in the case of indirect ownership, each intermediate owner is a resident of that Contracting State, and
 - ii) less than 50 percent of the person's gross income for the taxable year, as determined in the person's State of residence, is paid or accrued, directly or indirectly, to persons who are not residents of either Contracting State entitled to the benefits of this Convention under subparagraph a), subparagraph b), clause i) of subparagraph c), or subparagraph d) of this paragraph in the form of payments that are deductible for purposes of the taxes covered by this Convention in the person's State of residence (but not including arm's length payments in the ordinary course of business for services or tangible property).

3. Notwithstanding that a company that is a resident of a Contracting State may not be a qualified person, it shall be entitled to all the benefits of this Convention otherwise accorded to residents of a Contracting State with respect to an item of income if it satisfies any other specified conditions for the obtaining of such benefits and:

- a) at least 95 percent of the aggregate voting power and value of its shares (and at least 50 percent of any disproportionate class of shares) is owned, directly or indirectly, by seven or fewer persons who are equivalent beneficiaries; and
- b) less than 50 percent of the company's gross income, as determined in the company's State of residence, for the taxable year is paid or accrued, directly or indirectly, to persons who are not equivalent beneficiaries, in the form of payments that are deductible for purposes of the taxes covered by this Convention in the company's State of residence (but not including arm's length payments in the ordinary course of business for services or tangible property).

- 4. a) A resident of a Contracting State will be entitled to benefits of the Convention with respect to an item of income derived from the other Contracting State, regardless of whether the resident is a qualified person, if the resident is engaged in the active conduct of a trade or business in the first-mentioned State (other than the business of making or managing investments for the resident's own account, unless these activities are banking, insurance or securities activities carried on by a bank, insurance company or registered

securities dealer), and the income derived from the other Contracting State is derived in connection with, or is incidental to, that trade or business.

- b) If a resident of a Contracting State derives an item of income from a trade or business activity conducted by that resident in the other Contracting State, or derives an item of income arising in the other Contracting State from a related person, the conditions described in subparagraph a) shall be considered to be satisfied with respect to such item only if the trade or business activity carried on by the resident in the first-mentioned Contracting State is substantial in relation to the trade or business activity carried on by the resident or related person in the other Contracting State. Whether a trade or business activity is substantial for the purposes of this paragraph will be determined based on all the facts and circumstances.
- c) For purposes of applying this paragraph, activities conducted by persons connected to a person shall be deemed to be conducted by such person. A person shall be connected to another if one possesses at least 50 percent of the beneficial interest in the other (or, in the case of a company, at least 50 percent of the aggregate voting power and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) or another person possesses at least 50 percent of the beneficial interest (or, in the case of a company, at least 50 percent of the aggregate voting power and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) in each person. In any case, a person shall be considered to be connected to another if, based on all the relevant facts and circumstances, one has control of the other or both are under the control of the same person or persons.

5. A person that is a resident of a Contracting State shall also be entitled to all the benefits of this Convention otherwise accorded to residents of a State if that person functions as a headquarters company for a multinational corporate group and that resident satisfies any specified conditions for the obtaining of such benefits other than those of this Article. A person shall be considered a headquarters company for this purpose only if:

- a) it provides a substantial portion of the overall supervision and administration of the group, which may include, but cannot be principally, group financing;
- b) the corporate group consists of corporations resident in, and engaged in an active business in, at least five countries, and the business activities carried on in each of the five countries (or five groupings of countries) generate at least 10 percent of the gross income of the group;
- c) the business activities carried on in any one country other than the Contracting State of residence of the headquarters company generate less than 50 percent of the gross income of the group;
- d) no more than 25 percent of its gross income is derived from the other Contracting State;
- e) it has, and exercises, independent discretionary authority to carry out the

functions referred to in subparagraph a);

- f) it is subject to the same income taxation rules in its country of residence as persons described in paragraph 4; and
- g) the income derived in the other Contracting State either is derived in connection with, or is incidental to, the active business referred to in subparagraph b).

If the gross income requirements of subparagraphs b), c), or d) of this paragraph are not fulfilled, they will be deemed to be fulfilled if the required ratios are met when averaging the gross income of the preceding four years.

6. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, where an enterprise of a Contracting State derives income from the other Contracting State, and that income is attributable to a permanent establishment which that enterprise has in a third state, the tax benefits that would otherwise apply under the other provisions of the Convention will not apply to that income if the profits of that permanent establishment are subject to a combined aggregate effective rate of tax in the first-mentioned Contracting State and third state that is less than 60 percent of the general rate of company tax applicable in the first-mentioned Contracting State. Any dividends, interest or royalties to which the provisions of this paragraph apply shall be subject to tax in the other Contracting State at a rate that shall not exceed 15 percent of the gross amount thereof. Any other income to which the provisions of this paragraph apply shall be subject to tax under the provisions of the domestic law of the other Contracting State, notwithstanding any other provision of the Convention. The provisions of this paragraph shall not apply if:

- a) in the case of royalties, the royalties are received as compensation for the use of, or the right to use, intangible property produced or developed by the permanent establishment itself; or
- b) in the case of any other income, the income derived from the other Contracting State is derived in connection with, or is incidental to, the active conduct of a trade or business carried on by the permanent establishment in the third state (other than the business of making, managing or simply holding investments for the enterprise's own account, unless these activities are securities activities carried on by a registered securities dealer).

6. If a resident of a Contracting State is neither a qualified person pursuant to the provisions of paragraph 2 nor entitled to benefits with respect to an item of income under paragraph 3 of this Article the competent authority of the other Contracting State may, nevertheless, grant the benefits of this Convention, or benefits with respect to a specific item of income, if it determines that the establishment, acquisition or maintenance of such person and the conduct of its operations did not have as one of its principal purposes the obtaining of benefits under this Convention. The competent authority of the State in which the income arises will consult with the competent authority of the other State before denying the benefits of the Convention under this paragraph.

8. For purposes of this Article:

- a) the term "recognized stock exchange" means:
 - i) the NASDAQ System owned by the National Association of Securities Dealers, Inc. and any stock exchange registered with the U.S. Securities and Exchange Commission as a national securities exchange under the U.S. Securities Exchange Act of 1934;
 - ii) the Warsaw Stock Exchange;
 - iii) the stock exchanges of Amsterdam, Brussels, Budapest, Frankfurt, London, Mexico City, Montreal, Paris, Toronto, Vienna and Zurich;
 - iv) any other stock exchange agreed upon by the competent authorities;
- b) the term "principal class of shares" means the ordinary or common shares of the company, provided that such class of shares represents the majority of the voting power and value of the company. If no single class of ordinary or common shares represents the majority of the aggregate voting power and value of the company, the "principal class of shares" are those classes that in the aggregate represent a majority of the aggregate voting power and value of the company;
- c) the term "disproportionate class of shares" means any class of shares of a company resident in one of the Contracting States that entitles the shareholder to disproportionately higher participation, through dividends, redemption payments or otherwise, in the earnings generated in the other State by particular assets or activities of the company;
- d) the shares of a company are "primarily traded" if the number of shares in the company's principal class of shares that are traded during the taxable year on all recognized stock exchanges in the Contracting State of which the company is a resident (or, in the case of a company resident in Poland, on a recognized stock exchange located within the European Union or in any other European Free Trade Association (EFTA) state or, in the case of a company resident in the United States, on a recognized stock exchange located in another state that is a party to the North American Free Trade Agreement (NAFTA)) exceeds the number of shares in the company's principal class of shares that are traded during that year on established securities markets in any other single foreign country;
- e) a company's "primary place of management and control" will be in the Contracting State of which it is a resident only if executive officers and senior management employees exercise day-to-day responsibility for more of the strategic, financial and operational policy decision making for the company

(including its direct and indirect subsidiaries) in that State than in any other state and the staff of such persons conduct more of the day-to-day activities necessary for preparing and making those decisions in that State than in any other state;

- f) the term "equivalent beneficiary" means a resident of a member state of the European Union or of any other European Free Trade Association (EFTA) state or of a party to the North American Free Trade Agreement (NAFTA), but only if that resident:
- i) A) would be entitled to all the benefits of a comprehensive convention for the avoidance of double taxation between any member state of the European Union or any other European Free Trade Association (EFTA) state or any party to the North American Free Trade Agreement (NAFTA) and the State from which the benefits of this Convention are claimed under provisions analogous to subparagraph a), b), clause i) of subparagraph c) or subparagraph d) of paragraph 2 of this Article, provided that if such convention does not contain a comprehensive limitation on benefits article, the person would be entitled to the benefits of this Convention by reason of subparagraph a), b), clause i) of subparagraph c) or subparagraph d) of paragraph 2 of this Article if such person were a resident of one of the States under Article 4 of this Convention; and
 - B) with respect to income referred to in Article 10 (Dividends), 11 (Interest) or 13 (Royalties) of this Convention, would be entitled under such convention to a rate of tax with respect to the particular class of income for which benefits are being claimed under this Convention that is at least as low as the rate applicable under this Convention; or
 - ii) is a resident of a Contracting State that is entitled to the benefits of this Convention by reason of subparagraph a), b), clause i) of subparagraph c) or subparagraph d) of paragraph 2 of this Article; and
- g) with respect to dividends, interest or royalties arising in Poland and beneficially owned by a company that is a resident of the United States, a company that is a resident of a member state of the European Union will be treated as satisfying the requirements of subparagraph f) i) B) of this paragraph for purposes of determining whether such United States resident is entitled to benefits under paragraph 3 if a payment of dividends, interest or royalties arising in Poland and paid directly to such resident of a member state of the European Union would have been exempt from tax pursuant to any directive of the European Union, notwithstanding that the income tax convention between Poland and that other member state of the European Union would provide for a higher rate of tax with respect to such payment

than the rate of tax applicable to such United States company under Article 10, 11 or 13 of this Convention.

ARTICLE 23 ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In the case of Poland, double taxation shall be avoided as follows:
 - a) Where a resident of Poland derives income which, in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in the United States, Poland shall, subject to the provisions of subparagraph b) of this paragraph exempt such income from tax.
 - b) Where a resident of Poland derives income or capital gains which, in accordance with the provisions of Articles 10 (Dividends), 11 (Interest), 13 (Royalties), 14 (Capital Gains) or 21 (Other Income) may be taxed in the United States, Poland shall allow as a deduction from the tax on the income or capital gains of that resident an amount equal to the tax paid in the United States. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such income or capital gains derived from the United States.
 - c) Where in accordance with any provision of this Convention, income derived by a resident of Poland is exempt from tax in Poland, Poland may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.
2. In accordance with the provisions and subject to the limitations of the law of the United States (as it may be amended from time to time without changing the general principle hereof), the United States shall allow to a resident or citizen of the United States as a credit against the United States tax on income applicable to residents and citizens:
 - a) the income tax paid or accrued to Poland by or on behalf of such resident or citizen; and
 - b) in the case of a United States company owning at least 10 percent of the voting stock of a company that is a resident of Poland and from which the United States company receives dividends, the income tax paid or accrued to Poland by or on behalf of the payer with respect to the profits out of which the dividends are paid.

For the purposes of this paragraph, the taxes referred to in paragraphs 3 a) and 4 of Article 2 (Taxes Covered) shall be considered income taxes.

3. For the purposes of applying paragraph 2 of this Article, an item of gross income, as determined under the laws of the United States, derived by a resident of the United States that, under this Convention, may be taxed in Poland shall be deemed to be income from sources in Poland.

4. Where a United States citizen is a resident of Poland:

- a) with respect to items of income that under the provisions of this Convention are exempt from United States tax or that are subject to a reduced rate of United States tax when derived by a resident of Poland who is not a United States citizen, Poland shall allow as a credit against Polish tax, only the tax paid, if any, that the United States may impose under the provisions of this Convention, other than taxes that may be imposed solely by reason of citizenship under paragraph 4 of Article 1 (General Scope);
- b) for purposes of applying paragraph 2 to compute United States tax on those items of income referred to in subparagraph a), the United States shall allow as a credit against United States tax the income tax paid to Poland after the credit referred to in subparagraph a); the credit so allowed shall not reduce the portion of the United States tax that is creditable against the Polish tax in accordance with subparagraph a); and
- c) for the exclusive purpose of relieving double taxation in the United States under subparagraph b), items of income referred to in subparagraph a) shall be deemed to arise in Poland to the extent necessary to avoid double taxation of such income under subparagraph b).

5. Where an individual, upon ceasing to be a resident of one of the Contracting States, is treated under the taxation law of that State as having alienated any property for its fair market value and is taxed in that State by reason thereof, the individual may elect to be treated for purposes of taxation in the other Contracting State as if the individual had, immediately before ceasing to be a resident of the first-mentioned State, alienated and reacquired such property for an amount equal to its fair market value at such time.

ARTICLE 24 NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith that is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to taxation on worldwide income, are or may be subjected. This provision shall also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment that an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favorably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs, and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities that it grants to its own residents.
4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9 (Associated Enterprises), paragraph 8 of Article 11 (Interest), or paragraph 6 of Article 13 (Royalties) apply, interest, royalties, and other disbursements paid by a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of the first-mentioned resident, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of the first-mentioned resident, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.
5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith that is more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
6. Nothing in this Article shall be construed as preventing either Contracting State from imposing a tax as described in paragraph 1 of Article 12 (Branch Profits).
7. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2 (Taxes Covered), apply to taxes of every kind and description imposed by a Contracting State or a political subdivision or local authority thereof.

ARTICLE 25 MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for such person in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, it may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, and the time limits prescribed in such laws for presenting claims for refund, present its case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Convention.

2. The competent authority shall endeavor, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits or other procedural limitations in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavor to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They also may consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

ARTICLE 26 EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes of every kind and description imposed by a Contracting State, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention, including information relating to the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, such taxes. The exchange of information is not restricted by paragraph 1 of Article 1 (General Scope) or Article 2 (Taxes Covered).

2. Any information received under this Article by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved with the assessment, or collection of, or administration of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of such functions. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

3. In no case shall the provisions of the preceding paragraphs be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

- b) to supply information that is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information that would disclose any trade, business, industrial, commercial, or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitation be construed to permit a Contracting State to decline to supply information because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information requested by the other Contracting State because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

6. If specifically requested by the competent authority of a Contracting State, the competent authority of the other Contracting State shall provide information under this Article in the form of depositions of witnesses and authenticated copies of unedited original documents (including books, papers, statements, records, accounts, and writings).

7. The competent authorities of the Contracting States may develop an agreement upon the mode of application of this Article, including agreement to ensure comparable levels of assistance to each of the Contracting States, but in no case will the lack of such agreement relieve a Contracting State of its obligations under this Article.

ARTICLE 27

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions, permanent representations or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

ARTICLE 28 ENTRY INTO FORCE

1. This Convention shall be subject to ratification in accordance with the applicable procedures of each Contracting State. The Contracting States shall notify each other in writing, through diplomatic channels, that their respective applicable procedures have been satisfied.

2. This Convention shall enter into force on the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1, and its provisions shall have effect:

- a) in respect of taxes withheld at source, for amounts paid or credited on or after the first day of the second month next following the date on which the Convention enters into force; and
- b) in respect of other taxes, for taxable periods beginning on or after the first day of January next following the date on which the Convention enters into force.

3. The Convention between the Government of the Polish People's Republic and the Government of the United States of America for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income signed at Washington on 8th of October 1974 (hereinafter referred to as "the 1974 convention") shall cease to have effect in relation to any tax from the date upon which this Convention has effect in respect of such tax in accordance with the provisions of paragraph 2 of this Article. The 1974 convention shall terminate on the last date on which it has effect in relation to any tax in accordance with the foregoing provisions of this paragraph.

4. Notwithstanding the entry into force of this Convention, an individual who was entitled to benefits of Article 17 (Teachers), Article 18 (Students and Trainees) or Article 19 (Government Functions) of the 1974 convention at the time of the entry into force of this Convention shall continue to be entitled to such benefits until such time as the individual would cease to be entitled to such benefits if the 1974 convention remained in force.

ARTICLE 29 TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate the Convention by giving notice of termination to the other Contracting State through diplomatic channels on or before the thirtieth day of June in any calendar year beginning after the year in which the Convention enters into force. In such event, the Convention shall cease to have effect:

- a) in respect of taxes withheld at source, for amounts paid or credited on or after the first day of January of the calendar year next following the date on which the notice is given; and
- b) in respect of other taxes, for taxable periods beginning on or after the first day of January of the calendar year next following the date on which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention.

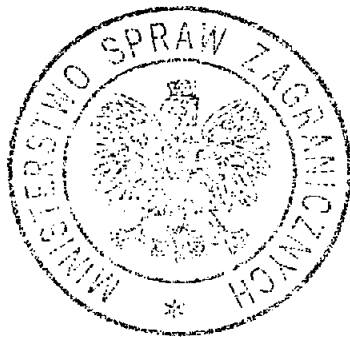
DONE at Warsaw in duplicate, in the Polish and English languages, both texts being equally authentic, this 13 day of February, 2013

FOR THE REPUBLIC OF POLAND:

FOR THE UNITED STATES OF AMERICA:

Stwierdzam zgodność
fotokopii z oryginałem/edpisem

Warszawa, dnia 13.02.2013r.

ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU
PRAWOUPRAKTYCZNEGO

Andrzej Misztal
Andrzej Misztal

Warszawa, 4 kwietnia 2013 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE - 920 - 805 - 12 - 13/akr/4
DPUE.920.211.2013/4

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o ratyfikacji Konwencji między Rzeczypospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Warszawie dnia 13 lutego 2013 r. wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Projekt ustawy o ratyfikacji Konwencji nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z upoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Maciej Szpućnar

Warszawa, 4 kwietnia 2013 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE - 920 - 805 - 12 - 13/akr/4a
DPUE.920.211.2013/4

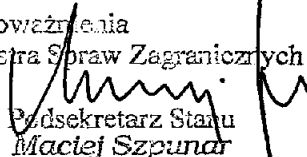
dot.: RM-10-24-13 z 29.03.2013 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z pismem nr DPT.2701.4.2013/3 z dnia 27 marca 2013 r., przekazującym do rozpatrzenia Radzie Ministrów wnioszek Ministra Finansów o ratyfikację, za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, *Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Warszawie dnia 13 lutego 2013 r.* w załączeniu przekazuję opinię o zgodności projektu ustawy o ratyfikacji Konwencji z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Z upoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Maciej Szpunar

Do wiadomości:

Pan Jan Vincent-Rostowski
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Finansów

www.inforflex.pl

03-04-2013
w ślad za faksem

NR 36800/13